

ทัศนคติของสมาชิกสหกรณ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์
ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

วงเดือน ทิพนันตร

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2549

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์

ชื่อเรื่อง

ทัศนคติของสมาชิกสหกรณ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์

ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

โดย

วงเดือน ทิพย์เนตร

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ศิริพร กิรติการกุล)

วันที่ 25 เดือน ส.ค. พ.ศ. 49

กรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรนพศิริ)

วันที่ 28 เดือน ส.ค. พ.ศ. 49

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์พรศักดิ์ โพธิ์อุโมงค์)

วันที่ 30 เดือน ส.ก. พ.ศ. 49

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ จรรยาสุภาพ)

วันที่ 4 เดือน เม.ย. พ.ศ. 49

โครงการบัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เพ็ชรประดับ)

รองประธานกรรมการ โครงการบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 24 เดือน เม.ย. พ.ศ. 49

ชื่อเรื่อง	ทัศนคติของสมาชิกสหกรณ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง
ชื่อผู้เขียน	นางวงเดือน ทิพย์เนตร
ชื่อปริญญา	ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์
ประธานกรรมการ	อาจารย์ศิริพร กิริติการกุล

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติของสมาชิกสหกรณ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของสมาชิกในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ และความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการกับทัศนคติของสมาชิกต่อกิจกรรมของโครงการด้านกิจกรรมทางด้านการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และกิจกรรมทางด้านการตลาด
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ คือ สมาชิกและคณะกรรมการจากสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านท่าสินธุ์ สหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำนวน 177 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เครื่องมือสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย สถิติโคสแควร์ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83.6 มีอายุระหว่าง 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 47.5 มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 90.4 เป็นสมาชิกสหกรณ์เป็นระยะเวลา 1 – 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.6 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 โดยสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานในภาคการเกษตร 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ครัวเรือนมีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.0 มีพื้นที่ในการทำแปลงหญ้าเฉลี่ย 2 ไร่ต่อครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 73.2

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติในระดับมากต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ ส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคเนื้อ คือ กิจกรรมการอบรมความรู้ทางการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และกิจกรรมทางการตลาด ด้วยค่าคะแนน 3.527 ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกกับทัศนคติของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ พบว่า สหกรณ์สังกัด สถานภาพในสหกรณ์ เพศ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการในด้านกิจกรรมการอบรมความรู้ด้านการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และกิจกรรมทางการตลาดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ พบว่าความสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการในด้านกิจกรรมการอบรมความรู้ด้านการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และกิจกรรมทางการตลาดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01 โดยการทดสอบค่าไคสแควร์

ปัญหาในด้านการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคเนื้อ โดยปัญหาที่พบเป็นปัญหาทางการผลิตเป็นส่วนใหญ่ โดยพบว่า สมาชิกมีปัญหาในด้านการขาดแคลนน้ำในการทำแปลงหญ้า อาหารหยาบไม่เพียงพอในฤดูแล้ง โคเป็นสัตว์ที่มีปัญหาด้านการผสมเทียม สมาชิกขาดความรู้ในการใช้ยาและเวชภัณฑ์สัตว์ ตลอดจนจำนวนเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมีจำนวนไม่เพียงพอ การตรวจเยี่ยมไม่สม่ำเสมอ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ ยังไม่พบเนื่องจากอยู่ในระหว่างการเริ่มดำเนินโครงการ

Title	Attitude of Cooperatives' Members towards the Beef Cattle Promotion Project According to Pattalung's Strategic Plan
Author	Mrs.Wongduan Thipnetr
Degree of	Master o ^r Science in Cooperative Economics
Advisory Committee Chairperson	Miss Siriporn Kiratikarnkul

ABSTRACT

The objectives of this study were to find out 1) attitudes of cooperatives' members towards the breeding cow promotion project according to the Pattalung's strategic plan; 2) relationship between the members' economic and social factors, opinions on the cooperatives as well as other participating institutions and the members' attitudes towards the project activities in production, credit and marketing; and 3) problems and recommendations to improve the project.

The data was collected by means of questionnaires from 177 respondents consisting of cooperative members and committees of 4 cooperatives participating in the project i.e. Khao Chai Son Agricultural Cooperative, Phattalung Beef Cattle Cooperative, Baan Lumsin Rubber Plantation Fund Cooperative and Chaiburee Beef Cattle Cooperative. The data was analyzed by the SPSS/PC+ program using frequency, percentage, mean and chi-square.

The findings revealed that most of the respondents were married (90.4%), male (83.6%), 41 – 45 years of age (33.3%), have been cooperative members for 1 - 2 years (57.6%), had completed a primary school (47.5%), had 3 - 4 household members (59.3%), had 1 – 2 household members contributing to agricultural labour (62.5%), had monthly income of 5,000 – 10,000 baht (35.0%), and had an average of 2 rais of grass plots (73.2%).

The members' attitudes towards the project activities in production, credit, and marketing were at a high level, the mean score being 3.527. The analysis of the relationship between the members' economic and social factors and their attitudes towards the project activities by Chi-square (t-test) revealed that the cooperatives they belonged to, their status in the cooperatives, gender and income were significantly correlated with their attitudes towards

activities in production, credit and marketing at the level of 0.05. Their opinions on the cooperatives and other participating institutions were also significantly correlated with their attitudes towards the project's production, credit, and marketing activities at the level of 0.05.

Concerning problems in raising breeding cows for the production of the young, the respondents had problems of insufficient water supply for making grass plots, insufficient roughages in the dry season, delay in the cows' being on heat resulting in the need for artificial insemination, the respondents' lack of knowledge of medicines and medical supplies, and limited number of promotion officers and their inconsistent visits.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ศิริพร กิตติการกุล ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทรนพศิริ และอาจารย์พรศักดิ์ โพธิ์อุโมงค์ กรรมการที่ปรึกษา ผู้ซึ่งกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ความรู้ คำแนะนำตลอดจนให้คำปรึกษาและได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งสำเร็จเป็นปัญหาพิเศษอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุงและเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการของสหกรณ์ 4 สหกรณ์และคุณเสาวภา หวานแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดจนได้ให้ข้อมูลเบื้องต้น จนกระทั่งมีผลทำให้ปัญหาพิเศษสำเร็จเรียบร้อย

และสุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องทุกคน สามีและลูกเพื่อน ๆ ที่ได้ให้การช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกำลังใจให้ตลอดระยะเวลาในการศึกษา

วงเดือน ทิพย์เนตร

เมษายน 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญเรื่อง	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
ความสำคัญของปัญหา	2
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการศึกษา	6
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	6
บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสาร	9
โครงการส่งการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัว	9
โครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพัทลุงแบบบูรณาการ	16
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อการผลิตลูกโคขุนตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง	24
ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	34
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
ภาคสรุป	42
กรอบแนวคิด	43
สมมุติฐานการศึกษา	44
ตัวแปรที่ศึกษา	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	46
สถานที่ดำเนินการศึกษา	46
ประชากรในการศึกษา	46
การรวบรวมข้อมูล	47

	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	47
การทดสอบเครื่องมือ	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	49
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	52
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ	52
ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์	57
ตอนที่ 3 ปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ	64
ตอนที่ 4 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ	69
ตอนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการกับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ	74
ตอนที่ 6 ปัญหาข้อเสนอแนะในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์ จังหวัดพัทลุง	78
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการวิจัย	80
ข้อเสนอแนะ	83
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก ตารางความสัมพันธ์ระหว่างสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการกับระดับทัศนคติของสมาชิกและ กรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	90
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	92
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	102

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ปริมาณโคเนื้อและการผลิตโคเนื้อระดับภาค/ประเทศ	2
2	จำนวนสหกรณ์และจำนวนสมาชิก ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อตามยุทธศาสตร์การผลิต จังหวัดพัทลุง	3
3	เป้าหมายโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคล้านครอบครัว	12
4	แผนการผลิตโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคล้านครอบครัว	13
5	ประมาณการจำนวนโคเนื้อที่ผลิตทั้งโครงการ	29
6	ประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งโครงการ	30
7	ประมาณการรายได้จากการขายโคขุน	31
8	แผนการชำระเงินกู้กองทุนพัฒนาการสหกรณ์	32
9	สรุปภาพรวมโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อการผลิตลูกโคขุน ตามยุทธศาสตร์ จังหวัดพัทลุง ของสหกรณ์ที่ขอเงินกองทุนพัฒนา สหกรณ์จังหวัด พัทลุงระยะเวลาโครงการ 5 ปี	33
10	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	46
11	ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ	54
12	จำนวนและร้อยละของการทำแปลงหญ้าและพื้นที่ในการทำแปลงหญ้าเพื่อผลิต โคแม่พันธุ์	57
13	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการ ที่มีต่อคณะกรรมการที่มีต่อปัจจัย ทางด้านสถาบันสหกรณ์ส่วนของฝ่ายบริหาร	59
14	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการ ที่มีต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ส่วนของฝ่ายจัดการสหกรณ์	61
15	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ส่วนของสมาชิกสหกรณ์	63
16	ภาพรวมของระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อปัจจัยทางด้าน สถาบันสหกรณ์	64
17	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อสหกรณ์จังหวัดพัทลุง	65
18	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อปศุสัตว์พัทลุง	66
19	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ	67

ตาราง	หน้า	
20	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	68
21	ภาพรวมของปัจจัยทางด้านสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ	69
22	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมการฝึกอบรมความรู้ทางด้านการผลิต	70
23	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมทางด้าน สินเชื่อ	72
24	ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรม ทางด้านการตลาด	73
25	ภาพรวมทัศนคติของสมาชิกและกรรมการต่อกิจกรรม โครงการ	74
26	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจกับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรม โครงการ	75
27	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	76
28	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการกับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	77
29	ปัญหาด้านการผลิตโคแม่พันธุ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง	78
30	แนวทางการแก้ไขปัญหาการผลิตโค	79

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1 กรอบแนวความคิด

43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การดำเนินนโยบายทางด้านปัญหาความยากจนของเกษตรกร ซึ่งนับวันจะรุนแรง และเป็นปัญหาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่สนองนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความยากจนของเกษตรกร จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 โดยได้กำหนดกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 4 ยุทธศาสตร์ คือ

1. การเพิ่มผลิตภาพ
2. การสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. การนำสินค้าเกษตรและอาหารสู่ตลาดโลก
4. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการ

โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตภาพ ที่มุ่งเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิต การเกษตร โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรเพื่อการผลิต ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเหมาะสม การพัฒนาองค์ความรู้และส่งเสริมการผลิตที่มี ประสิทธิภาพและในยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตภาพได้มีการกำหนดที่จะส่งเสริมให้มีการเลี้ยงปศุสัตว์ พันธุ์ดีเพิ่มขึ้นและได้กำหนดตัวชี้วัดไว้ว่า จำนวนปศุสัตว์พันธุ์ดีในปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน 195 ล้าน ตัว เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดโลกที่มุ่งเน้นความปลอดภัยในด้านอาหาร (food safety) และมีการเพิ่มเป้าหมายการผลิตอาหารของประเทศไทยตลอด (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด พัทลุง, 2547)

ในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรที่ยากจนและเพิ่มการผลิตเนื้อโคที่มีคุณภาพ ให้เพียงพอับความต้องการบริโภค ทั้งภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ รัฐบาลได้กำหนดที่ ดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัวขึ้น โดยมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนเกษตรกร 1 ล้านครัวเรือน เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน 5 ล้านตัว ภายในระยะเวลา 4 ปี (ปี 2548 – 2551) ซึ่งแหล่ง ผลิตโคเนื้อที่สำคัญของประเทศมีอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

ปริมาณการผลิตโคเนื้อปี 2547 เพิ่มขึ้นจากปี 2546 เนื่องจากราคาโคเนื้อมีชีวิต ที่เกษตรกรขายได้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการเลี้ยงและ

การผลิตโคเนื้อ จากสถิติการผลิตโคเนื้อระดับประเทศและระดับภาคต่าง ๆ พบว่า ณ วันที่ 1 มกราคม 2547 มีจำนวนโคเนื้อรวมทั้งประเทศ 5,230,847 ตัว และมีการผลิตโคเนื้อรวมทั้งประเทศ ในปี 2547 จำนวน 984,153 ตัว ในจำนวนนี้เป็นปริมาณการผลิตในภาคใต้ จำนวน 112,459 ตัว (ตาราง 1) สำหรับภาคใต้นับได้ว่าเป็นภาคหนึ่งที่มีศักยภาพในการผลิตโคเนื้อ และมีการขยายการผลิตเป็นจำนวนมากเพื่อผลิตจำหน่ายสู่ตลาดโคเนื้อครัวเรือนและประเทศมาเลเซีย แหล่งผลิตโคเนื้อที่สำคัญของภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดพัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช และนราธิวาส (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2547)

ตาราง 1 ปริมาณโคเนื้อและการผลิตโคเนื้อระดับภาค/ประเทศ

ประเทศ/ภาค	จำนวนโคเนื้อ ณ วันที่ 1 มกราคม			ปริมาณการผลิตโคเนื้อ		
	(ตัว)		เพิ่มขึ้น ร้อยละ	(ตัว)		เพิ่มขึ้น ร้อยละ
	2546	2547		2546	2547	
ภาคเหนือ	1,304,853	1,350,087	3.47	245,513	253,103	3.09
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2,008,014	2,081,440	3.66	381,883	394,413	3.28
ภาคกลาง	1,143,507	1,184,748	3.61	216,206	224,178	3.69
ภาคใต้	590,796	614,572	3.85	108,341	112,459	3.80
รวมทั้งประเทศ	5,047,170	5,230,847	3.63	951,943	984,153	3.38

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2547)

ความสำคัญของปัญหา

จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ที่มีศักยภาพในการผลิตโคเนื้อในอดีตเกษตรกรนิยมเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองเป็นหลัก แต่ปัจจุบันเริ่มหันมาเลี้ยงโคพันธุ์แท้และโคลูกผสมมากขึ้น นิยมเลี้ยงกันมากในพื้นที่อำเภอเมือง เขาชัยสน ปากพะยูน ควนขนุน และป่าบอน ณ เดือนมกราคม 2546 มีเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อ จำนวน 17,335 ครัวเรือน มีจำนวนโคเนื้อ 77,280 ตัว เป็นพันธุ์พื้นเมือง 61,824 ตัว โคพันธุ์แท้และโคพันธุ์ลูกผสม 15,453 ตัว ใช้บริโภคในจังหวัดเดือนละ 350 ตัว และส่งไปขายต่างจังหวัด เช่น สตูล ปัตตานี ประมาณเดือนละ 500 - 600 ตัว ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด จากสถิติข้อมูลการผลิตโคเนื้อในจังหวัดพัทลุง พบว่า เกษตรกร

เลี้ยงโคพันธุ์แท้และโคลูกผสมในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากแรงจูงใจในด้านราคา แต่มีปัญหาในเรื่องพื้นที่และค่าพันธุ์ที่มีราคาสูงขึ้น ประกอบกับเกษตรกรมีฐานะยากจนเป็นผลให้การเลี้ยงโคพันธุ์แท้และโคพันธุ์ลูกผสมเพิ่มขึ้นไม่มากนัก จึงทำให้ผลผลิตยังไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยตลอด ในขณะที่ปัจจุบันจังหวัดพัทลุงสามารถผลิตโคเนื้อได้เพียงปีละประมาณ 12,000 ตัว มูลค่ารวม 180 ล้านบาท (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง, 2547)

ตามโครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อของจังหวัดพัทลุง มีเป้าหมายในการส่งเสริมเกษตรกร 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มเกษตรกรทั่วไปและกลุ่มเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์ สหกรณ์ในจังหวัดพัทลุงที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด สหกรณ์โคเนื้อไชยบุรี จำกัด สหกรณ์โคเนื้อเขาชัยสน - ควนขนุน จำกัด สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด และสหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด

โดยมีเป้าหมายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สมาชิกจำนวน 307 ราย จากสหกรณ์ทั้ง 5 สหกรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกและมีความประสงค์เข้าร่วมโครงการ ทำการเลี้ยงโคแม่พันธุ์จำนวน 1,219 ตัว ผลิตลูกโคขุนขายจำนวน 1,461 ตัว ในระยะ 5 ปี (ตาราง 2) ตั้งแต่ มิถุนายน 2547 – มิถุนายน 2552 (สหกรณ์จังหวัดพัทลุง, 2547)

ตาราง 2 จำนวนสหกรณ์และจำนวนสมาชิก ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ ตามยุทธศาสตร์การผลิต จังหวัดพัทลุง

รายชื่อสหกรณ์	จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวนโคแม่ พันธุ์ (ตัว)	จำนวนลูก โคขุน (ตัว)
สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด	28	55	66
สหกรณ์โคเนื้อไชยบุรี จำกัด	72	115	138
สหกรณ์โคเนื้อเขาชัยสน-ควนขนุน จำกัด	64	613	735
สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด	68	286	342
สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด	75	150	180
รวม	307	1,219	1,461

ที่มา: สหกรณ์จังหวัดพัทลุง (2547)

โครงการดังกล่าวมีแหล่งที่มาของเงินทุน 3 แหล่ง คือ

1. ขอกู้กองทุนพัฒนาสหกรณ์เพื่อใช้เป็นทุนให้สมาชิกกู้ซื้อโคแม่พันธุ์จำนวน 24 ล้านบาท โดยมีกำหนดชำระคืนภายใน 5 ปี ปลอดดอกเบี้ย 3 ปี และต้องเริ่มชำระในปีที่ 3 – 5
2. สมาชิกสมทบเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนเลี้ยงโคแม่พันธุ์จำนวน 2,681,800 บาท
3. ยุทธศาสตร์สนับสนุนด้านสุขภาพสัตว์ จำนวน 2,389,600 บาท

งบประมาณและการสนับสนุนทั้งทางด้านเงินทุนและการส่งเสริมความรู้ด้านการผลิต การติดตามประเมินผลโครงการ หรือความสำเร็จของโครงการ ในการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนขายจะมีความยั่งยืน สามารถสร้างรายได้จากการเลี้ยงโค เพื่อเป็นอาชีพเสริมของครัวเรือนได้นั้นจำเป็นที่หน่วยงานต่างๆภายใต้โครงการต้องให้การส่งเสริม แนะนำให้สมาชิกดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการอันประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 3 ด้านได้แก่ (สหกรณ์จังหวัดพัทลุง, 2547)

1. การแนะนำส่งเสริมและติดตามผลการใช้สินเชื่อของสมาชิกให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของสินเชื่อ รวมทั้งเร่งรัดการชำระหนี้คืน ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง
2. การแนะนำส่งเสริมความรู้ด้านการผลิต ติดตามผลการเลี้ยงภายใต้การดูแลของสำนักงานปศุสัตว์พัทลุง
3. การแนะนำส่งเสริมด้านการรวบรวมผลผลิตและการตลาดภายใต้การดูแลของมหาวิทยาลัยทักษิณ และสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

ผลสำเร็จของโครงการนอกจากจะเกิดจากการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ แล้ว ปัจจัยที่สำคัญอีกประการ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของสมาชิกที่มีต่อโครงการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ประสานงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการคัดเลือกสมาชิกสหกรณ์ต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการดังกล่าว จังหวัดพัทลุงโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบนอกจากจะให้ความสำคัญทางด้านปัจจัยการผลิตและความพร้อมพื้นฐานของสมาชิกสหกรณ์ ได้แก่ ขนาดพื้นที่ถือครอง ความเหมาะสมของพื้นที่ซึ่งสามารถทำแปลงหญ้าในการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ จำนวนแรงงานในครัวเรือนสมาชิก อาชีพหลักของสมาชิกที่สามารถทำการผลิตโคแม่พันธุ์ควบคู่ได้ นอกจากนี้ก่อนเข้าร่วมโครงการยังได้มีการประชุมชี้แจงหลักการ ความพร้อม จุดมุ่งหมาย และเงื่อนไขของโครงการเพื่อให้สมาชิกสหกรณ์มีความเข้าใจในหลักการ เป้าหมายของโครงการ สร้างทัศนคติเพื่อเกิดการพัฒนาอาชีพโคแม่พันธุ์ในจังหวัดพัทลุงอย่างยั่งยืน เนื่องจากโครงการการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนเป็นโครงการระยะยาว 5 ปี ต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการนอกจากจะต้องใช้ระยะเวลานาน

แล้ว ความสำเร็จของโครงการที่จะสร้างอาชีพการผลิตลูกโคขุนให้ผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพ สร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่าแก่การลงทุนให้แก่เกษตรกรที่สามารถพัฒนาต่อไปเป็นอาชีพหลักของเกษตรกรในพื้นที่ได้นั้นจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจ ทักษะที่ดีและถูกต้องแก่สมาชิกโครงการต่าง ๆ ของภาครัฐหลาย ๆ โครงการมิได้สร้างความตระหนักในความสำเร็จ, เป้าหมาย, หลักการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน จึงทำให้เกษตรกรหรือสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ มักเข้าใจว่าเป็นโครงการสนับสนุนของภาครัฐที่มุ่งหวังการสนับสนุนและสร้างฐานทางการเมืองมากกว่าการผลิตที่แท้จริง การชำระเงินกู้ของเงินทุนต่าง ๆ จากโครงการภาครัฐ จึงไม่มีประสิทธิภาพ และศักยภาพต่ำกว่าเป้าหมายของ โครงการที่วางไว้เป็นต้น

ดังนั้น การศึกษาทัศนคติของสมาชิกสหกรณ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ตามยุทธศาสตร์ จังหวัดพัทลุง ในกิจกรรมส่งเสริม 3 ด้าน ได้แก่ การฝึกอบรมความรู้ด้านการผลิต สินเชื้อ และการตลาด จึงเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา และสร้างแนวทางในการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคขุนให้เป็นอาชีพเสริมและอาชีพหลักที่ยั่งยืนของจังหวัดพัทลุงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของสมาชิกและกรรมการในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบัน อื่นๆ ที่เข้าร่วมโครงการกับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการต่อกิจกรรมของโครงการด้านกิจกรรมทางการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื้อ และกิจกรรมทางการตลาด
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะ อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์ จังหวัดพัทลุง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุน ให้เป็นอาชีพที่ยั่งยืนแก่เกษตรกรจังหวัดพัทลุง ตลอดจนจังหวัดอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการผลิตต่อไป

2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการติดตามและประเมินผลการชำระคืนเงินกู้ของสมาชิก
เมื่อถึงกำหนดชำระ

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาทัศนคติและกรรมการของสมาชิกสหกรณ์ที่เข้าร่วม โครงการในการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดพัทลุง จำนวน 177 คน เป็นสมาชิก 136 คน เป็นกรรมการ 41 คน จากสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ 4 สหกรณ์ ได้แก่ 1. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด 2. สหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด 3. สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด และ 4. สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด

ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่เป็นข้อคำถามในด้านทัศนคติที่มีต่อโครงการ ในส่วนของกิจกรรมหลัก 3 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านการผลิต สินเชื่อ และการตลาด เท่านั้น โดยสอบถามเมื่อโครงการได้เริ่มมาประมาณ 1 ปี คือ มิถุนายน 2547 ถึง มิถุนายน 2548 ซึ่งสมาชิกได้ร่วมโครงการมาเป็นระยะเวลา 1 ปี ดังนั้นข้อมูลที่รวบรวมได้จึงเป็นภาพรวมของโครงการในระยะที่ 1 ของโครงการเท่านั้น

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

โครงการ หมายถึง โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

สหกรณ์ หมายถึง สหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ อันได้แก่ 1. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด 2. สหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด 3. สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด และ 4. สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด

สมาชิก หมายถึง สมาชิกของสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ อันได้แก่ 1. สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด 2. สมาชิกสหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด 3. สมาชิกสหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด 4. สมาชิกสหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด

กรรมการ หมายถึง กรรมการของสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ อันได้แก่ 1. กรรมการสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด 2. กรรมการสหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด 3. สมาชิกสหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด 4. สมาชิกสหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด

ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของสมาชิก อันได้แก่ สหกรณ์ต้นสังกัด สถานะภาพในสหกรณ์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ระยะเวลาการเป็นสมาชิกสหกรณ์ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือนเพื่อใช้ในการทำฟาร์ม รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน พื้นที่ในการทำแปลงหญ้า

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความเชื่อ และความรู้สึกรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อม เป็นส่วนช่วยให้เกิดการแสดงความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ หมายถึง ข้อมูลระดับความคิดเห็นด้านการบริหารดำเนินงานของบุคลากร 3 ฝ่ายของสหกรณ์ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายจัดการ และสมาชิกสหกรณ์

ฝ่ายบริหาร หมายถึง ความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อฝ่ายบริหารสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ

ฝ่ายจัดการ หมายถึง ความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อฝ่ายจัดการสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ

สมาชิก หมายถึง ความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อสมาชิกสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อหน่วยงานหลักที่สนับสนุน เช่น สหกรณ์จังหวัดพัทลุง ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง มหาวิทยาลัยทักษิณ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท

ทัศนคติของสมาชิกและกรรมการต่อกิจกรรมของโครงการ หมายถึง ความโน้มเอียงทางจิตใจของสมาชิกและกรรมการ โดยมีการรับรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม 3 ด้าน ได้แก่

1. กิจกรรมอบรมความรู้ทางการผลิต
2. กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ
3. กิจกรรมทางการตลาด

สหกรณ์ต้นสังกัด หมายถึง การเป็นสมาชิกในสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการ

4 สหกรณ์ (สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน - ควนขนุน จำกัด คุณสมบัติไม่ผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าร่วมโครงการ)

สถานะภาพในสหกรณ์ หมายถึง ตำแหน่งหรือบทบาทในสหกรณ์ ได้แก่ สมาชิก
สหกรณ์ คณะกรรมการสหกรณ์

บทที่ 2

การตรวจสอบเอกสาร

การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความกระจ่างในปัญหาและประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง สามารถวางแผนและออกแบบการวิจัยอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน เอกสารที่ได้ทำการศึกษาไว้ในบทนี้ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัว
2. โครงการพัฒนาการผลิตเนื้อโคเนื้อยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพัทลุงแบบบูรณาการ
3. โครงการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนจำหน่าย
4. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ภาคสรุป
7. กรอบแนวความคิดในการศึกษา

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัว (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547)

หลักการและเหตุผล

การผลิต

ในปี พ.ศ. 2546 ประเทศไทยมีเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ 0.9 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยมีจำนวนโคเนื้อ 5.9 ล้านตัว จำแนกเป็นเพศผู้ 1.58 ล้านตัว (26.8%) โคเพศเมีย 4.32 ล้านตัว (73.2%) ในจำนวนโคเพศเมียนี้นี้ประมาณ 2.37 ล้านตัว (54.9%) เป็นแม่โคซึ่งสามารถผลิตลูกโคได้ 1.3 ล้านตัว โดยเป็นโคลูกผสม 0.52 ล้านตัว (40.0%) และเป็นพันธุ์พื้นเมือง 0.78% ล้านตัว (60.0%) คิดเป็นผลผลิตเนื้อโคได้ประมาณ 110 ล้านกิโลกรัม

เนื้อโคที่บริโภคภายในประเทศยังได้มาจากโคอีกจำนวนหนึ่งจากแม่โคที่ปลดระวาง 0.02 ล้านตัว และลูกโคนมเพศผู้ 0.09 ล้านตัวที่เกษตรกรนำไปเลี้ยงเป็นโคขุน 0.02 ล้านตัว และจำหน่ายเป็นเนื้อโคได้ประมาณ 5.6 ล้านกิโลกรัม

การบริโภค

ปัจจุบันคนไทยบริโภคเนื้อโคเพียง 2.8 กิโลกรัม/คน/ปี ในขณะที่ข้อมูลจากกระทรวงการเกษตรสหรัฐอเมริกาแสดงให้เห็นว่าประชากรสหรัฐอเมริกาบริโภคสูงถึง 43.2 กิโลกรัม/คน/ปี ญี่ปุ่น 12.3 กิโลกรัม/คน/ปี เกาหลี 12.3 กิโลกรัม/คน/ปี เนื่องจากการผลิตโคเนื้อไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและพัฒนาเพื่อการส่งออก เพราะระบบการผลิตและการตลาดโคเนื้อยังไม่สอดคล้องกัน (กรมปศุสัตว์, 2547)

การนำเข้า

ไทยมีการนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเพื่อนบ้านปีละประมาณ 0.3 ล้านตัว โคคังกล่าวเกษตรกรนำมาขุนเป็นโคมันประมาณ 0.2 ล้านตัว (70.0 %) และส่งเข้าโรงฆ่าพื้นที่ที่นำเข้าประมาณ 0.1 ล้านตัว (30.0 %) ผลิตเนื้อได้ประมาณ 41.4 ล้านกิโลกรัม

ประกอบกับมีการนำเข้าเนื้อโคคุณภาพดีจากต่างประเทศปีละประมาณ 1.3 ล้านกิโลกรัม เป็นเนื้อที่ใช้บริโภคในภัตตาคารและโรงแรมชั้นสูงปีละ 0.89 ล้านกิโลกรัม และทำเป็นเนื้อสุกบรรจุกระป๋องเพื่อส่งออก (re-export) ประมาณ 0.41 ล้านกิโลกรัม คงเหลือเป็นเนื้อเพื่อการบริโภคจริงภายในประเทศรวม 42.29 ล้านกิโลกรัม ซึ่งควรจะมีการเร่งรัดการผลิตทดแทน นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เช่น หนัง กระดูก เขา เครื่องใน และอื่น ๆ มูลค่า 8,257 ล้านบาท (กรมปศุสัตว์, 2547)

การส่งออก

ประเทศมีการส่งออกโคมีชีวิต 3,500 ตัว/ปี และส่งออกเนื้อโคกระป๋องจากเนื้อโคที่นำเข้า (re-export) ตามที่กล่าวมาแล้ว

สภาพปัญหา

1. ปัญหาด้านการผลิต

ปัญหาด้านการผลิตโคเนื้อในประเทศไทยสามารถแบ่งได้เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2. ปัญหาด้านการปรับปรุงพันธุ์ การวิจัยและพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ในประเทศไทย

ยังค้ำคกว่าหลาย ๆ ประเทศที่เป็นผู้ส่งออกเนื้อรายใหญ่ของโลก ทำให้เกิดการขาดแคลนพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่มีการผลิตโคเนื้อคุณภาพสำหรับผลิตและนำมาเลี้ยงเป็นโคขุน เพื่อให้ได้เนื้อโคเนื้อคุณภาพสูง จากสถิติการเลี้ยงโคเนื้อจากกรมปศุสัตว์พบว่าปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปี 2546 มีโคเนื้อจำนวน 5.9 ล้านตัว และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มอีกใน

ปริมาณมากในแต่ละปี แต่จากปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อทั้งหมดนี้ พบว่าพันธุ์โคเนื้อที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นพันธุ์ลูกผสมเพียงร้อยละ 40 ที่เหลืออีกร้อยละ 60 เป็นโคพันธุ์พื้นเมือง

3. ปัญหาด้านความรู้ของเกษตรกร โดยทั่วไปแล้วการโคเนื้อของเกษตรกรแบ่งกลุ่มเกษตรกรได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่เลี้ยงโคเนื้อเป็นจำนวนมากในรูปแบบของฟาร์มเน้นรูปแบบการเลี้ยงเพื่อการค้าอย่างเต็มตัวมีระบบการบริหารจัดการที่ดีได้มาตรฐาน กลุ่มที่สองเลี้ยงโคเป็นอาชีพหลักเช่นเดียวกันแต่ไม่ได้มีขนาดใหญ่ เน้นการดูแลเองในครอบครัว ส่วนกลุ่มสุดท้ายเลี้ยงโคเป็นอาชีพเสริมเพียงไม่กี่ตัว ซึ่งสองกลุ่มหลังถือว่าเป็นส่วนของเกษตรกร เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย ทำให้การดำเนินการ การจัดการเลี้ยงดูและป้องกันโรคยังไม่มีมาตรฐาน การรับเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างล่าช้า

4. ปัญหาโคที่เลี้ยงขาดความสมบูรณ์ทำให้อัตราการผสมติดต่ำ อัตราการให้ลูกดํา และอัตราการตายสูง จากสถิติ พบว่าอัตราการให้ลูกโคในประเทศไทยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 50 – 55 ต่อปี สาเหตุหลักเนื่องมาจากปัญหาการขาดแคลนน้ำในหลาย ๆ พื้นที่ ทำให้ขาดแคลนทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ที่มีความอุดมสมบูรณ์ หรือทุ่งหญ้าที่มีการจัดการแปลงหญ้าแบบประณีตและถูกต้องเหมาะสมกับการเลี้ยงโค โดยเฉพาะฤดูแล้งที่สภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของหญ้าธรรมชาติ จึงเป็นผลทำให้ขาดแคลนอาหารสัตว์ รวมทั้งเกษตรกรขาดความรู้ในการถนอมอาหาร การผลิตอาหารข้นที่มีคุณค่าทางโภชนาการต่อการเจริญเติบโตของโคและมีการผลิตต้นทุนต่ำ การเลือกใช้วัสดุ และสิ่งเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้เป็นอาหารเพื่อลดต้นทุนการผลิต

5. ปัญหาในการแข่งขันกับต่างประเทศจากความตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลียด้านโคเนื้อ อาจส่งผลให้ประเทศไทยมีการนำเข้าเนื้อสัตว์ชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่มากขึ้น โดยเฉพาะเนื้อโคคุณภาพดีและเศษเนื้อ ปริมาณการนำเข้าดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดการทดแทนการบริโภคเนื้อโคภายในประเทศ ประเทศไทยจึงควรมีการเร่งรัดการผลิต ปรับปรุงพันธุ์โค ดูแลเรื่องโรคระบาด ตลอดจนพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้

6. ปัญหาเกษตรกรขาดแหล่งเงินทุนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยและเกษตรกรยากจน เป็นผู้ที่ไม่มีเงินทุนในการจัดหาพันธุ์โคเนื้อ เนื่องจากการเลี้ยงโคต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง กว่าจะให้ผลตอบแทนต้องใช้เวลาข้ามปี ทำให้ชนวนการพาณิชย์สนใจที่จะปล่อยสินเชื่อกับธุรกิจประเภทนี้ไม่มาก

ทั้งนี้ การผลิตเนื้อโคภายในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยมีการนำเข้าในปริมาณที่สูง ในขณะที่ประเทศสามารถขยายปริมาณการเลี้ยงให้เพียงพอต่อการบริโภค และ ทดแทนการนำเข้าได้ โดยการสนับสนุนของภาครัฐด้านการลงทุนและการจัดการด้านการผลิต

และการตลาดที่เหมาะสมให้เกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มปริมาณการเลี้ยงในพื้นที่ชนบท และผลิตโคเนื้อให้เพียงพอ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อแก้ปัญหาของเกษตรกรที่ยากจน โดยการเลี้ยงโคเนื้อเป็นอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร
2. เพื่อผลิตเนื้อโคให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ และสามารถส่งออกได้
3. เพื่อผลิตปุ๋ยคอก ทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมี

เป้าหมายของโครงการ

1. ฝึกอบรมผู้นำเกษตรกร เพื่อทำหน้าที่บริการผสมเทียม 20,000 คน
2. ให้มีผลผลิตโคเนื้อเพิ่มขึ้นปีละ 30 % โดยวิธีการผสมเทียม
3. จัดหาโคให้เกษตรกร 1,000,000 ครอบครั้ว เลี้ยงโคขุน 5 ล้านตัว

ตาราง 3 เป้าหมายโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคล้านครอบครัว

รายการ/ปีงบประมาณ	หน่วย: ล้านตัว				รวม
	2548	2549	2550	2551	
1. ฝึกอบรมเกษตรกรผู้นำ เพื่อทำหน้าที่ผสมเทียม (ราย)	20,000	-	-	-	20,000
2. ให้บริการผสมเทียมแม่โค	2.30	2.85	3.26	4.15	12.56
3. จำนวนลูกโคเกิด	1.30	1.94	2.42	2.76	8.43
4. เกษตรกรเลี้ยงโคขุน	0.20	0.24	0.28	0.28	1.00
5. จัดหาโคให้เกษตรกรเลี้ยงโคขุน	1.00	1.20	1.40	1.40	5.00

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร (2547)

ระยะเวลาการดำเนินการ

ปี (2548 – 2552)

พื้นที่ดำเนินการ

จังหวัดที่มีศักยภาพในการเลี้ยงโคขุนและโคแม่พันธุ์ทั่วประเทศ

วิธีการดำเนินโครงการ

1. การดำเนินงานของกรมปศุสัตว์

1.1 ประชาสัมพันธ์ และคัดเลือกเกษตรกรผู้นำตามคุณสมบัติที่สัตวแพทย์
สภากำหนด และจัดการฝึกอบรมเกษตรกรผู้นำ เพื่อทำหน้าที่บริการผสมเทียม จำนวน 20,000 คน
หลังจากที่เกษตรกรผ่านการฝึกอบรมเกษตรกรจะได้รับผลตอบแทนจากการให้บริการผสมเทียม
จำนวน 200 บาท ต่อการผสมแม่โคตั้งท้อง 1 ตัว

1.2 จัดหาอุปกรณ์ผสมเทียมและจัดหาวัคซีนเชื้อโคเนื้อให้เกษตรกรที่ผ่าน
การฝึกอบรมเพื่อให้การบริการผสมเทียม

1.3 จัดฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการทุกคน เป็นระยะเวลา 1 วัน

ตาราง 4 แผนการผลิตโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคล้านครอบครัว

หน่วย: ล้านตัว

ปี	การผสมเทียม					การขุนโค				ได้บุญ คอก (ตัน)
	เกษตรกร	แม่โค	ลูกเกิด	ผู้ เมีย	ผู้ เมีย	เมีย	รวม	เกษตรกร		
1	1.0	2.3	1.3	0.65	0.65	0.65	0.35	1	0.2	3.30
2	1.0	2.85	1.94	0.97	0.97	0.75	0.45	1.2	0.24	4.05
3	1.0	3.26	2.42	1.21	1.21	0.89	0.51	1.40	0.28	4.66
4	1.0	4.15	2.76	1.38	1.38	1.05	0.35	1.40	0.28	5.55
รวม	1.0	12.56	8.42	4.21	4.21	3.34	1.66	5.00	1.00	17.56

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร (2547)

3.4.1 ต้องเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรหรือองค์กรที่มีหน่วยราชการรองรับ และมีคณะกรรมการบริหารองค์กรรับรองคุณสมบัติให้เข้าร่วมโครงการได้

3.4.2 ต้องเข้ารับการฝึกอบรม และสอบผ่านการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงโคเนื้อและการจัดทำบัญชีฟาร์มจากหน่วยงานราชการ

3.4.3 ต้องการไม่เป็นผู้ที่มีโคเนื้อเลี้ยงอยู่แล้วในปัจจุบัน

3.4.4 ต้องเป็นผู้ที่เลี้ยงโคเอง มีแรงงานพอในการจัดการเลี้ยงโค และสามารถจัดหาพืชอาหารสัตว์มาสัตว์โคได้เพียงพอ

3.4.5 มีอายุ 20 ปี ขึ้นไป และมีภูมิลำเนาที่อยู่ในพื้นที่ที่จะเลี้ยงโคเลี้ยง

3.4.6 ต้องยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขโครงการฯ โดยเกษตรกรต้องยืมโคไปเลี้ยง แล้วขายคืนภายหลัง เกษตรกรจะได้รับผลประโยชน์จากน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นจากเดิม (หักค่าใช้จ่ายเข้าโครงการ 10%)

4 เป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ยากจนกับรัฐบาล หรือเป็นเกษตรกรที่มีความประสงค์ จะเลี้ยงโคเนื้อเป็นอาชีพเสริมและมีศักยภาพในการเลี้ยงโคเนื้อได้

5 ต้องมีผู้ค้ำประกันอย่างน้อย 2 คน เมื่อทำสัญญายืมโคไปเลี้ยง

4. ขั้นตอนการคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมกิจกรรมเลี้ยงโคเนื้อ

4.1 เกษตรกรที่สนใจติดต่อขอเข้าร่วมโครงการกับบริษัท SPV. ในจังหวัดที่มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ และบริษัท SPV. จะส่งรายชื่อให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

4.2 สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดร่วมกับสถาบันการศึกษาและกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ทำการฝึกอบรมให้ความรู้การเลี้ยงโคเนื้อ และการจัดทำระบบบัญชีฟาร์ม ระยะเวลา 1 วัน แล้วรายงานผลให้บริษัท SPV. ทราบ

4.3 บริษัท SPV. ทำการตรวจสอบคุณภาพของเกษตรกรที่จะขอเข้าร่วมโครงการ

4.4 บริษัทจัดหาโคให้เกษตรกรที่ผ่านการคัดเลือกตามข้อ 3 ยืมไปเลี้ยง พร้อมทั้งทำสัญญายืม โคกับบริษัทตามเงื่อนไขและข้อตกลงที่บริษัทกำหนด

โครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพัทลุงแบบบูรณาการ
(สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

โครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ เป็นโครงการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดพัทลุง มีระยะเวลาการดำเนินงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2550 ได้รับงบประมาณในปี พ.ศ. 2547 เป็นจำนวนเงิน 22 ล้านบาท มีกิจกรรมที่สำคัญ 2 กิจกรรมคือ กิจกรรมการจัดการโคพันธุ์ดีเพื่อจำหน่ายแก่เกษตรกร ซึ่งรับผิดชอบโดยศูนย์เทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ และกิจกรรมการดูแลสุขภาพโคและทำให้บริการการผสมเทียมโคของเกษตรกร รับผิดชอบโดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการฯ (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

โครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ มีเป้าหมายหลักคือ การพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดพัทลุง ให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีความยั่งยืน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีส่วนช่วยให้เป้าหมายของจังหวัดพัทลุง ที่จะเพิ่มรายได้เฉลี่ยของประชากร จาก 29,473 บาท/คน/ปี ในปี พ.ศ. 2544 เป็น 41,300 บาท ในปี พ.ศ. 2550 ประสบผลสำเร็จ โดยโครงการฯ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. จัดหาลูกโคผสมบราห์มัน-พื้นเมืองที่มีลักษณะดี จำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม
2. ปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ และระบบการเลี้ยงในจังหวัดพัทลุงและในภาคใต้ รวมทั้งสอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของตลาดทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
3. จัดหาโคเนื้อพันธุ์ดีมาเลี้ยงในฟาร์มของมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อสนับสนุนการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการทางด้านโคเนื้อ
4. ดูแลโคเนื้อในจังหวัดพัทลุงให้มีสุขภาพดี ปลอดโรค และสามารถให้ผลผลิตตามศักยภาพทางพันธุกรรม
5. จัดหาน้ำเชื้อของโคเนื้อพันธุ์ดี และเป็นที่ต้องการของเกษตรกร พร้อมให้บริการการผสมเทียมโคแก่เกษตรกร อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
6. จัดทำฐานข้อมูลของการเลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดพัทลุง เพื่อประโยชน์ทางการพัฒนา การส่งเสริม และการตลาดโคเนื้อในอนาคต

7. จัดระบบตลาดโคเนื้อของจังหวัดพัทลุง ที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน เช่น เกษตรกร พ่อค้า ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้บริโภค เป็นต้น
8. เป็นแบบอย่างการพัฒนาโคเนื้อที่ยั่งยืนสำหรับพื้นที่อื่น

แนวคิดและรายละเอียดการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

การปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อที่เหมาะสมสำหรับจังหวัดพัทลุงและภาคใต้

ถ้าแบ่งพันธุ์โคเนื้อตามอัตราการเจริญเติบโตและคุณภาพของเนื้อ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ โคพื้นเมือง โกลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมือง และโกลูกผสมสามสายเลือด โคทั้ง 3 กลุ่มมีข้อเด่นข้อด้อยต่างกัน โคพื้นเมืองมีข้อเด่นคือเลี้ยงง่าย ให้ลูกดี และอดทนต่อโรคและแมลง แต่ข้อด้อยคือ มีขนาดเล็ก เจริญเติบโตช้า จึงใช้เวลาเลี้ยงนาน และมีน้ำหนักตัวเมื่อจำหน่ายต่ำ ส่วนโกลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมือง เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ โตเร็วและปรับตัวเข้ากับสภาพการเลี้ยงที่ไม่ดีได้พอสมควร แต่มีข้อด้อยคือ มีอัตราการเจริญเติบโตปานกลาง และคุณภาพของเนื้อด้อยกว่าลูกโคผสมสามสายเลือด ส่วนลูกโคผสมสามสายเลือด ที่มีสายเลือดโคยุโรป เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ มีอัตราการเจริญเติบโตสูง เนื้อมีคุณภาพดี แต่ลูกโคผสมสามสายเลือด จะเจริญเติบโตได้ตามศักยภาพทางพันธุกรรมจะต้องเลี้ยงอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้อาหาร และการควบคุมโรคและแมลง

การที่โคทั้ง 3 กลุ่มมีทั้งข้อเด่นและข้อด้อยจึงจำเป็นต้องอย่างหนึ่งที่ควรจะมีโคทั้งสามกลุ่มอยู่ในจังหวัดพัทลุง เพื่อให้เหมาะสมกับความหลากหลายกับสภาพการเลี้ยง วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของเกษตรกร และความต้องการของตลาด โคพื้นเมืองเหมาะสำหรับเกษตรกรที่เลี้ยงโคแบบยังชีพ หรือเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมที่ไม่ต้องเอาใจใส่ดูแลมาก มีการลงทุนเป็นต้นทุนน้อย และการเลี้ยงโคพื้นเมืองก็สามารถคัดเลือกโคที่มีลักษณะดีเป็นโคชนทำให้โคพื้นเมืองมีมูลค่าเพิ่มและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของท้องถิ่นอีกด้วย

แต่ถ้าเกษตรกรจะเลี้ยงโคเป็นอาชีพหลัก ควรเลือกเลี้ยงโกลูกผสม ซึ่งอาจจะเป็นโกลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมือง หรือโกลูกผสมสามสายเลือด เนื่องจากเป็นโคขนาดใหญ่ มีอัตราการเจริญเติบโตสูง และให้เนื้อที่มีคุณภาพปานกลางถึงดี แต่เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าจะเลี้ยงโกลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมือง หรือโกลูกผสมสามสายเลือดคือ ประสิทธิภาพและความชำนาญของผู้เลี้ยง และความต้องการของตลาด กล่าวคือ ถ้าตลาดส่วนใหญ่เป็นตลาดเนื้อชั้นล่าง และชั้นกลาง ซึ่งไม่เน้นคุณภาพของเนื้อ และเกษตรกรยังมีความชำนาญในการเลี้ยงลูกผสมน้อย ควรจะเลี้ยงโกลูกผสม

นอกจากนี้ ในปีงบประมาณปี 2547 มหาวิทยาลัยทักษิณ จะจัดซื้อโคสาวพันธุ์ ก้ำแพงแสนจำนวน 90 ตัว และพ่อพันธุ์ก้ำแพงแสนอีก 5-10 ตัว เพื่อนำไปเลี้ยงในฟาร์มของ มหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการด้านโคเนื้อ รวมทั้ง ให้การสนับสนุนโคเนื้อพันธุ์ก้ำแพงแสนให้แก่เกษตรกรอีกส่วนหนึ่ง

โดยสรุป แนวทางการปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อที่เหมาะสมกับจังหวัดพัทลุง ในระยะแรกจะส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงโคลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมืองเป็นหลัก เมื่อเกษตรกรมี ประสบการณ์และความชำนาญมากขึ้น และตลาดมีความต้องการเนื้อคุณภาพดี ก็จะส่งเสริมให้ เกษตรกรเลี้ยงลูกผสมสามสายเลือด (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

การจำหน่ายโคให้แก่เกษตรกรและการบริการหลังการขาย (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

โครงการฯ มีแนวคิดว่าจะให้เกษตรกรเอาใจใส่และตั้งใจเลี้ยงโคอย่างจริงจัง ต้องให้เกษตรกรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและต้องลงทุนเอง โครงการฯ จึงให้บริการในการจัดหา โคที่มีลักษณะดีมาจำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม แต่ไม่ใช่วิธี “ให้เปล่า” หรือ “แจกฟรี” เคยมีเกษตรกรในจังหวัดพัทลุงที่เลี้ยงโคลูกผสม และได้จัดซื้อโคจาก ภาคกลางและจากภาคอื่น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งประสบปัญหา คือ ได้โคที่มีลักษณะไม่ดี มีราคาแพง และไม่ได้รับความสะดวกในการขนย้าย ดังนั้น โครงการฯ จึงต้องลดภาระการจัดซื้อของเกษตรกร และให้เกษตรกรได้ซื้อโคที่มีลักษณะดีและราคาเหมาะสม นอกจากนี้เมื่อเกษตรกรได้ซื้อ โคจาก โครงการฯ จะมีนักวิชาการและสัตวแพทย์คอยดูแลให้คำปรึกษา เรื่องการเลี้ยงดูและการควบคุม ป้องกัน และรักษาโรคอย่างใกล้ชิด

วิธีการดำเนินงาน

โครงการฯ จัดซื้อโคจากภาคกลางและภาคเหนือ โดยผ่านบริษัทที่น่าเชื่อถือ มีคณะกรรมการจัดซื้อและตรวจรับ ที่ประกอบไปด้วยนักวิชาการ นายสัตวแพทย์ ผู้แทนกลุ่ม/หรือ สหกรณ์โคเนื้อ และผู้แทนของเกษตรกร จึงมั่นใจได้ว่า มีการจัดซื้ออย่างรอบคอบ โปร่งใส และได้ โคที่เป็นที่ต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง

บริษัทที่เป็นคู่สัญญา กับโครงการฯ จะทยอยจัดส่งโคให้แก่โครงการเป็นงวด ๆ โดยโคเหล่านี้ จะนำมาเลี้ยงที่มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.พัทลุง เพื่อกักกันโรคและตรวจคุณภาพ รวมทั้ง ให้โคมีเวลาปรับตัว ประมาณ 21 วัน จึงจำหน่ายต่อให้แก่เกษตรกร ราคาที่จำหน่ายให้แก่เกษตรกร จะเท่ากับราคาที่โครงการฯ ซื้อจากบริษัท เช่น โคลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมืองเพศผู้ จำหน่ายตัวละ

19,000 บาท ซึ่งเท่ากับราคาที่ซื้อมา และโคลูกผสมบราห์มัน-พื้นเมืองเพศผู้ จำหน่ายในราคา กิโลกรัมละ 49 บาท จะเห็นว่าโครงการไม่คิดกำไรในการจำหน่ายโคให้แก่เกษตรกร และค่าใช้จ่าย เรื่องอาหาร ค่ายา และเวชภัณฑ์ และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นในระหว่างที่โคเลี้ยงอยู่ที่มหาวิทยาลัย ทักษิณ โครงการฯ จะเป็นผู้รับผิดชอบ

เมื่อเกษตรกรซื้อโคไปแล้ว โครงการฯจะมีข้อมูลโค และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ของเกษตรกร ทำให้สามารถติดตาม ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้ และ นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ที่ประจำอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ แล้ว โครงการฯ ยังได้จ้าง เจ้าหน้าที่ คอยดูแลเกษตรกรที่ซื้อโคไปเลี้ยงโดยเฉพาะอีกด้วย และได้มีการมอบหมายหน้าที่ รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่เหล่านั้นอย่างชัดเจน จึงมั่นใจได้ว่าเกษตรกรซื้อไปเลี้ยง จะได้รับการดูแล อย่างใกล้ชิด และได้รับความช่วยเหลือทันทีเมื่อเกิดปัญหาหรือเมื่อเกษตรกรร้องขอ

การเลี้ยงโคที่มหาวิทยาลัยทักษิณ (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

มหาวิทยาลัยทักษิณรับผิดชอบดูแลโคที่ซื้อมา ก่อนที่จะจำหน่ายให้แก่เกษตรกร รวมทั้งเลี้ยงโคพันธุ์กำแพงแสน เพื่อใช้ในการสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และบริการ วิชาการ ในการดูแลโคที่ซื้อมาเพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรนั้น มีเป้าหมายให้โคที่ไปถึงมือ เกษตรกรมีสุขภาพดี แข็งแรง และเป็นທີ່พึงพอใจของเกษตรกร

วิธีการดำเนินงาน

โครงการฯ ได้ก่อสร้างคอกโคและแปลงหญ้าในมหาวิทยาลัยทักษิณ อ. ป่าพะยอม จ. พัทลุง โดยบริเวณคอกโค ประกอบไปด้วยคอกโค 4 หลัง ใช้เป็นที่เลี้ยงโคทั่วไป 3 หลัง และใช้เป็นที่กักกันโรคเพื่อการส่งออก 1 หลัง และในบริเวณคอกโคมี โรงเก็บฟาง ที่คัดโค ที่ขึ้นลงโค และบ่อจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อ

ส่วนแปลงหญ้าจะใช้พื้นที่ประมาณ 200 ไร่ ขณะนี้ได้หว่านเมล็ดหญ้าไปแล้ว 150 ไร่ การใช้ประโยชน์จากแปลงหญ้า จะใช้ทั้งการตัดหามาให้กิน การตัดเพื่อทำหญ้าหมัก ทำหญ้าแห้ง และบางส่วนอาจปล่อยให้โคลงแทะเล็มในแปลง แต่เนื่องจากในระยะแรกของโครงการฯ อาจมีหญ้าสดไม่เพียงพอต่อความต้องการของโค โครงการฯจึงได้ซื้อฟางจากกลุ่มเกษตรกรผู้ทำนา เพื่อสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หรือเมื่อขาดแคลนหญ้าสด ซึ่งในขณะนี้สำรองไว้แล้ว 5,000 ฟ่อน และ คาดว่าประมาณต้นเดือนสิงหาคมจะสำรองได้อีก 5,000 ฟ่อน และในกรณีที่มีโคทยอยลงมาที่

มหาวิทยาลัยมาก อาจทำให้หญ้าสดและฟางไม่เพียงพอ โครงการฯ จะจัดซื้อข้าวโพดหมักเพื่อนำมาเลี้ยงโค

นอกจากอาหารหยาบ (หญ้า ฟาง ข้าวโพดหมัก) แล้ว โคจะได้รับอาหารข้นเสริมเพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรงและมีลักษณะดี โครงการฯ จึงให้สหกรณ์ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง ผลิตอาหารข้นจำหน่ายแก่โครงการฯ โดยสหกรณ์ฯ จะผลิตตามสูตรที่โครงการฯ กำหนด การดำเนินการเช่นนี้นอกจากจะช่วยส่งเสริมกิจการของสหกรณ์ปศุสัตว์พัทลุงแล้ว ยังอาจช่วยลดต้นทุนค่าอาหารได้อีกด้วย เนื่องจากสามารถเลือกใช้วัตถุดิบที่ราคาถูก และหาง่ายในท้องถิ่น

โดยสรุป มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้จัดตั้งฟาร์มโคเนื้อขึ้นในบริเวณมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นที่กักกันโรค และเลี้ยงโคไว้ชั่วคราวก่อนที่จะจำหน่ายต่อไปให้แก่เกษตรกร และเพื่อเลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์พันธุ์กำแพงแสน การดำเนินการดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร ที่จะได้รับโคที่ปลอดโรคและสุขภาพและลักษณะดีไปเลี้ยง และการมีฟาร์มโคเนื้อในมหาวิทยาลัย จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการทางด้านโคเนื้อ

การฝึกอบรมเกษตรกร (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

เนื่องจากโครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ มีวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างจากโครงการพัฒนาปศุสัตว์โดยทั่วไป จึงต้องมีการชี้แจงให้แก่เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจแนวคิดและวิธีการดำเนินงานอย่างถ่องแท้ ดังนั้นจึงต้องมีการประชุม เพื่อชี้แจงรายละเอียดของการดำเนินงานโครงการนอกจากนั้นเกษตรกรที่จะเข้าร่วมโครงการจะต้องได้รับการฝึกอบรมเรื่องการเลี้ยงโคก่อนรับโคไปเลี้ยง

วิธีการดำเนินงาน

เกษตรกรที่ซื้อโคจากโครงการฯ ไปเลี้ยง ต้องผ่านการฝึกอบรมการเลี้ยงโค และการผ่านการฝึกอบรม ยังเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนอีกด้วย โครงการฯ จึงจัดประชุมเพื่อชี้แจงโครงการฯ และฝึกอบรมการเลี้ยงโคเนื้อเบื้องต้น มีเกษตรกรและผู้สนใจเข้าร่วมประชุมและฝึกอบรมประมาณ 600 คน และเมื่อเกษตรกรกลุ่มใดมีกำหนดการที่จะรับซื้อโคที่แน่นอนโครงการฯ จะจัดฝึกอบรม การเลี้ยงโคเนื้ออย่างเข้มข้นให้แก่เกษตรกรเหล่านั้น โดยใช้เวลาในการฝึกอบรม 2 วัน ปัจจุบัน (กรกฎาคม 2547) ได้ฝึกอบรมเกษตรกรไปแล้ว 3 รุ่น นอกจากนี้ ในระหว่างการดำเนินโครงการฯ ถ้าเกษตรกรสนใจที่จะรับการฝึกอบรมในหัวข้อต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น

ระบบการตลาดโคเนื้อ การจัดการฟาร์มและระบบบัญชีฟาร์ม การผลิตเนื้อโคที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคและไม่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ทางโครงการจะจัดอบรมให้ตามที่เกษตรกรร้องขอ

ในการฝึกอบรม นอกจากจะใช้วิทยากรที่เป็นนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในแต่ละหัวข้อแล้ว ถ้าหัวข้อใดโครงการเห็นว่า มีเกษตรกรบางรายมีความรู้และประสบการณ์ โครงการฯ จะเชิญเกษตรกรมาเป็นวิทยากรในการฝึกอบรม รวมทั้งนำผู้เข้าอบรมไปเยี่ยมชมฟาร์มของเกษตรกรเหล่านั้น ปัจจุบันมีเกษตรกรที่มีประสบการณ์และความชำนาญด้านการปลูกหญ้าแพงโกล่า และเกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์โค โครงการฯ จึงได้เชิญมาเป็นวิทยากร และพบว่า เป็นผลดี เนื่องจากเกษตรกรผู้เข้าฝึกอบรมให้ความสนใจ และตั้งใจรับฟังการบรรยายของเกษตรกรเหล่านั้นเป็นอย่างมาก

การเก็บข้อมูลพื้นฐานการเลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดพัทลุง (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

ข้อมูลพื้นฐานการเลี้ยงโคเนื้อ มีความสำคัญต่อการดำเนินการ โครงการและการพัฒนาการผลิตโคเนื้อในอนาคตเป็นอย่างมาก ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดพัทลุงในปัจจุบันยังไม่สมบูรณ์ ไม่ทันสมัย และไม่มีรายละเอียดเพียงพอ ที่จะใช้เพื่อการอ้างอิงและการพัฒนา ดังนั้นโครงการจึงได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการเลี้ยงโคเนื้ออย่างละเอียด และจะจัดทำฐานข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อของพัทลุงที่สมบูรณ์ ทันสมัย และเชื่อถือได้ เพื่อการใช้ประโยชน์ในอนาคต

วิธีการดำเนินงาน

โครงการได้ประสานงานกับสำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง สำนักงานพัฒนาการจังหวัดพัทลุง และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง เพื่อรวบรวมข้อมูลกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดพัทลุง เมื่อได้ข้อมูลเหล่านี้มา โครงการได้วางแผนการเก็บข้อมูลพื้นฐานในการเลี้ยงโคเนื้อของสมาชิกทุกราย โดยรายละเอียดของข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวนโคในแต่ละช่วงอายุ ระบบการเลี้ยงและจัดการ เป้าหมายการเลี้ยง รวมทั้งสภาพปัญหาที่พบ เมื่อได้ข้อมูลเหล่านี้ครบถ้วนแล้ว โครงการจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการวางแผนการดำเนินงานของโครงการให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน

การตลาด (สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

การตลาดโคเนื้อเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ที่มีต่อความสำเร็จและความยั่งยืนของโครงการฯ ปัจจุบันมีแนวความคิดด้านการตลาดคั้นโคเนื้อที่ขัดแย้งกันอยู่ 2 แนว แนวคิดแรกจะต้องมีตลาดที่แน่นอนเสียก่อนจึงจะเริ่มเลี้ยง แต่อีกแนวคิดหนึ่ง คือ การตลาดโคเนื้อในปัจจุบันไม่มีปัญหา เพราะมีความต้องการมาก โดยผู้สนับสนุนแนวคิดนี้มีความเห็นว่า ปัญหาการตลาดโคเนื้อในปัจจุบัน ไม่ใช่ไม่มีผู้ซื้อ แต่อยู่ที่ผู้เลี้ยงไม่สามารถจัดหาโคให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการและภายในระยะเวลาที่กำหนด

จากการสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูล โครงการเห็นด้วยกับแนวคิดประการที่ 2 คือ ปริมาณโคเนื้อยังไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะตลาดระดับล่างและระดับกลาง โดยแนวความคิดหลักที่สำคัญ คือ ให้เกิดความเป็นธรรมและสะดวกในการดำเนินการของทุกฝ่าย ทั้งเกษตรกร พ่อค้า และผู้บริโภค รวมทั้งให้ศูนย์ข้อมูลเพื่อการตลาดโคเนื้อของจังหวัดพัทลุง

วิธีการดำเนินงาน

โครงการได้กำหนดแนวทางการจัดทำระบบตลาดโคเนื้อของจังหวัดพัทลุงไว้ 3 แนวทาง แนวทางแรก คือการจัดทำฐานข้อมูลจำนวนโคเนื้อ ที่สามารถจำหน่ายได้ในแต่ละช่วงเวลา แนวทางที่สอง คือการประสานงานกับพ่อค้า ทั้งพ่อค้าระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับประเทศ เพื่อได้รับทราบความต้องการของพ่อค้า เช่น ลักษณะและคุณภาพของโคที่ตลาดต้องการ ราคาซื้อที่ยุติธรรม รวมทั้งการอำนวยความสะดวกเรื่องข้อมูลและระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมโรคการฉีดวัคซีนและการขนส่ง แนวทางที่สาม โครงการได้ให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการจัดทำตลาดโคเนื้อปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของโครงการอย่างเข้มงวด เช่น ต้องเลี้ยงโคขุนตามที่โครงการกำหนด เช่น พันธุ์ การให้อาหาร แนวทางในการรักษาและการใช้ยา รวมทั้งต้องจำหน่ายโคในราคาที่โครงการกำหนด และต้องจำหน่ายผ่านโครงการเท่านั้น

การพัฒนาตลาดโคเนื้อในจังหวัดพัทลุงให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน เกษตรกรต้องให้ความสำคัญกับการเลี้ยงโคที่มีคุณภาพ ถูกต้องตามวิธีการและมาตรฐานสากล และต้องปฏิบัติตามระเบียบของโครงการและเมื่อระบบตลาดมีประสิทธิภาพแล้ว เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเอาใจใส่กับคุณภาพของสินค้า และความสม่ำเสมอของจำนวนหรือปริมาณของสินค้า มิฉะนั้นจะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง และจะเข้าสู่วังวนที่ว่า “สินค้าทางการเกษตรทุกชนิดมีปัญหาด้านการตลาด”

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง
(สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดพัทลุง, 2547)

ความสำคัญและที่มาของโครงการ

จังหวัดพัทลุง ได้ชื่อว่าเป็นเมืองหลักทางการเกษตร มีการผลิตข้าว พืชสวน ปศุสัตว์ แต่ปรากฏว่ารายได้ของประชาชนภาคเกษตรกรต่อคน ต่อปี ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เป็นเหตุให้ประชาชนส่วนใหญ่ฐานะยากจน

จากศักยภาพของจังหวัดพัทลุง ที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตข้าว พืชสวน และการปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนขาย สามารถพัฒนาเป็นอาชีพที่ยั่งยืนได้ สามารถเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวเกษตรกรอีกทางหนึ่ง เนื่องจากโคเนื้อยังเป็นที่ต้องการของตลาดในพื้นที่ และต่างจังหวัดมาก เกษตรกรผู้เลี้ยงสามารถกำหนดราคาขายได้

ในการพัฒนาส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนขายสอดคล้องกับเป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่กล่าวว่า รากฐานการพัฒนาประเทศที่เข้มแข็ง กระจายผลประโยชน์ และแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเพิ่มโอกาสเพิ่มขีดความสามารถพึ่งตนเองยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 โดยกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนา 4 ยุทธศาสตร์ คือ

1. การเพิ่มการผลิต
2. การสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. การนำสินค้าเกษตรและอาหารสู่ตลาดโลก
4. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการ

โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตภาพที่มุ่งปริมาณและคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตร โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรเพื่อการผลิต ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม การพัฒนาองค์ความรู้ และส่งเสริมการผลิตที่มีประสิทธิภาพและยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตภาพ กำหนดตัวชี้วัดไว้ว่า จำนวนปศุสัตว์พันธุ์ดีในปี 2551 มีจำนวน 1.95 ล้านตัว

จังหวัดพัทลุงได้ประกาศวิสัยทัศน์ที่ว่าเมืองหลักการเกษตร ก้าวหน้าและยั่งยืนได้ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถภาคการเกษตรเพื่อเป็นศูนย์กลางผลผลิตภาคการเกษตรเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าว เพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อ โคนม ส่งเสริมการผลิตสัตว์

พืช ผัก และผลไม้ปลอดภัยจากสารพิษ โดยเฉพาะส่งเสริมการเลี้ยงแม่พันธุ์โคเนื้อ ผลิตโคลูกขุน ขายให้เป็นอาชีพที่ดีแบบยั่งยืน ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้เป็นระบบโดยได้สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 22 ล้านบาท ให้มหาวิทยาลัยทักษิณ พัฒนาโคแม่พันธุ์จำหน่ายให้แก่เกษตรกร และดูแลด้านสุขภาพโคแม่พันธุ์ให้เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ ขณะเดียวกันสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการสำรองเสบียงอาหารสัตว์อีก 5 ล้านบาท เพื่อให้เกษตรกรเลี้ยงโคแม่พันธุ์เป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืนก่อให้เกิดรายได้จากการขายลูกโค สามารถ แก้ไขปัญหาความยากจนได้อย่างเป็นระบบ จึงกำหนดโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนจำหน่ายขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกษตรกรได้มีโอกาสในการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ผลิตลูกโคขุนไว้จำหน่าย
2. เพื่อให้เกษตรกรเลี้ยงโคแม่พันธุ์เป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน
3. เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายลูกโคขุน

เป้าหมาย

สมาชิกสหกรณ์จำนวน 307 ราย เลี้ยงโคแม่พันธุ์จำนวน 1,219 ตัว ผลิตลูกโคขุนขายจำนวน 1,461 ตัว ในระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ มิถุนายน 2547 – มิถุนายน 2552 รายละเอียดดังนี้

1. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด สมาชิก 28 ราย ประสงค์เลี้ยงโคแม่พันธุ์ 55 ตัว ผลิตลูกโคขุนได้ 66 ตัว
2. สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด สมาชิก 75 ราย ประสงค์เลี้ยงโคแม่พันธุ์ 150 ตัว ผลิตโคลูกขุนได้ 180 ตัว
3. สหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด สมาชิก 72 ราย ประสงค์เลี้ยงโคแม่พันธุ์ 115 ตัว ผลิตลูกโคขุนได้ 138 ตัว
4. สหกรณ์โคเนื้อเขาชัยสน – ควนขนุน จำกัด สมาชิก 64 ราย ประสงค์เลี้ยงโคแม่พันธุ์ 613 ตัว ผลิตลูกโคขุนได้ 735 ตัว
5. สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด สมาชิก 68 ราย ประสงค์เลี้ยงโคแม่พันธุ์ 286 ตัว ผลิตลูกโคขุนได้ 342 ตัว

สหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด	จำนวน	2,300,000	บาท
สหกรณ์โคเนื้อเขาชัยสน – ควนขนุน จำกัด	จำนวน	12,000,000	บาท
สหกรณ์เกษตรเขาชัยสน จำกัด	จำนวน	5,720,000	บาท
สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด	จำนวน	3,000,000	บาท
2. สมาชิกสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนเลี้ยงโคแม่พันธุ์	จำนวน		
2,681,800	บาท		
3. ยุทธศาสตร์จังหวัดสนับสนุนด้านสุขภาพบาล	จำนวน	2,389,600	บาท

แผนปฏิบัติการ / แผนการใช้จ่ายงบประมาณ / ประมาณการรายได้ / รายจ่าย

แผนปฏิบัติการ

1. จัดแจงโครงการ / สำรวจความต้องการ
2. จัดทำคำขอกู้
3. อนุมัติเงินกู้
4. จัดแจงการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ การเตรียมแปลงหญ้าและคอก
5. จัดหาโคแม่พันธุ์
6. ติดตามผลการดำเนินการตามโครงการ
7. ติดตามเร่งรัดการชำระคืนเงิน

ประมาณการรายได้ -- รายจ่ายการเลี้ยงโค

การบริหารโครงการ

1. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง -- ส่งเสริม แนะนำให้สหกรณ์ต่าง ๆ ดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ติดตามผลการใช้เงิน - เร่งรัดการชำระคืนเงิน
2. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง - ส่งเสริม แนะนำ ป้องกันรักษาในการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ติดตามผลการเลี้ยง
3. มหาวิทยาลัยทักษิณ ส่งเสริม แนะนำ ป้องกันการรักษาในการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ และติดตามผลการเลี้ยง
4. สหกรณ์ต้นสังกัด -- ให้เงินลงทุนเพื่อซื้อโคแม่พันธุ์ ติดตามผลการใช้เงินคืน
5. ประเมินผลการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ของสมาชิกสหกรณ์ทุก 6 เดือน

ผลประโยชน์ที่ได้รับ

ยั่งยืน

1. สมาชิกสหกรณ์ จำนวน 307 ราย มีอาชีพเลี้ยงโคแม่พันธุ์ผลิตลูกโคขุนขายที่
2. สมาชิกสหกรณ์ จำนวน 307 ราย มีรายได้จากการเลี้ยงโค ปีละ 10,000 บาท

ตาราง 5 ประมาณการจำนวนโคเนื้อที่ผลิตทั้งโครงการ

ปีโครงการ	จำนวนแม่โค (ตัว)	จำนวนลูกโค เกิดใหม่ (ตัว)	จำนวนโคแบ่งตามอายุ (ตัว)				โคเพศ ผู้ชาย (ตัว)	โคเพศเมีย ชาย	
			อายุ 0-1 ปี		อายุ 1-2 ปี				อายุ 2 ปีขึ้นไป
			เพศผู้	เพศเมีย	เพศผู้	เพศเมีย			
1	1,219	976	488	-	-	-	-	-	
2	1,219	976	488	488	488	-	-	-	
3	1,219	976	488	488	488	488	488	488	
4	1,667	1,334	667	488	488	488	488	488	
5	2,155	1,724	862	667	667	488	488	488	

หมายเหตุ: โคแม่พันธุ์อัตราการผสมติดและเลี้ยงรอดร้อยละ 80% อัตราส่วนของลูกโคที่คลอดระหว่างโคผู้ : โคเมีย 50: 50

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง (2547)

ตาราง 6 ประมาณค่าใช้จ่ายตั้งโครงการ (หน่วยบาท)

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	หมายเหตุ
1. ค่าแม่พิมพ์ (1,219 ตัว)	24,380,000	-	-	-	-	
2. ค่าสร้างอาคาร	853,300	-	-	-	-	
3. ค่าจัดทำแปลงหญ้า	1,097,100	-	-	-	-	
4. ค่าสมทบเส้ำกองทุน	731,400	-	-	-	-	
5. ค่าบ่อฟางปรุงแต่ง	609,500	-	-	-	-	
6. ค่าใช้จ่ายบำรุงแปลงหญ้า	-	243,800	243,800	243,800	243,800	ยุทธศาสตร์
7. ค่ายารักษาโรค	-	219,500	317,100	414,700	548,100	จังหวัดสนับสนุน
8. ค่าอาหาร โคขุน	-	244,000	488,000	732,000	1,065,000	ปีที่ 1-2 รายการที่ 6 - 10
9. ค่าอาหาร โคท้อง	670,450	670,450	670,450	916,850	1,185,250	
10. ค่าอาหารเสริมและแร่ธาตุ	121,900	219,500	317,100	414,700	548,100	

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง (2547)

ตาราง 7 ประมาณการรายได้จากการขายโคขุน

(หน่วย:บาท)

รายการ	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	หมายเหตุ
1. โคเพศผู้ (ตัว)	-	-	488	488	488	
ราคา/ตัว (บาท)	-	-	16,104,000	16,104,000	16,104,000	
2. โคเพศเมีย (ตัว)	-	-	-	-	-	
ราคา/ตัว (บาท)	-	-	-	-	-	
รวมรายได้	-	-	16,104,000	16,104,000	16,104,000	
3. ค่าใช้จ่ายการประกอบ	792,350	1,597,250	2,036,450	2,722,050	3,590,250	
กำไรเบื้องต้น	-	-	14,067,550	13,381,950	12,513,750	

หมายเหตุ: โคเพศผู้ 2 ปีขึ้นไป นำหนักตัวละ 600 กก. ราคา กก.ละ 55 บาท

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพิจิตร (2547)

ตาราง 8 แผนการชำระเงินกู้ของทุนพัฒนาสหกรณ์ (หน่วย:บาท)

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	หมายเหตุ
1. ดอกเบี้ย	-	-	2,882,400	720,800	360,800	อัตราดอกเบี้ย
2. ต้นเงิน	-	-	6,000,000	9,000,000	9,020,000	ร้อยละ 4 ต่อปี
รวม	-	-	8,882,400	9,720,800	9,380,800	

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง (2547)

ตาราง 9 โทมทัศน์ (เพื่อผลิตอุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิห้องของสหกรณ์ที่อยู่ใต้เงินกองทุนพัฒนาสหกรณ์ 5 ปี (หน่วย บาท)

ชื่อสหกรณ์	จัดซื้อ	พอยู่เงิน	เป้าหมายโครงการ				ผลตอบแทนด้านสมาชิกแต่ละราย (บาท)				ผลตอบแทนด้านสหกรณ์ (บาท)				กองทุน			
			สมาชิก (ตัว)	ชื่อโค	รายได้	ผลิต	รายได้	ชื่อแม่	ชื่อโค	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้		รายได้		
1. ต. โคนเมืองบุรี	3	2,300,000	72	115	138	63,250	4,313	31,945	15,563	9,235	61,056	2,194	665,000	380,000	224,595	606,595	58,405	69,000
2. สภก. บ้านลำเต็นธุ์	พิกชน	1,000,000	28	55	66	77,786	5,304	35,715	23,241	10,250	74,510	3,276	287,000	41,000	187,221	228,221	58,779	33,000
3. ต. โคนเมืองตาก	3	3,000,000	75	150	180	79,200	5,400	40,000	21,396	11,200	77,996	1,204	840,000	480,000	177,989	657,989	182,011	90,000
4. สภก. เขาชัยสน	3	5,720,000	65	286	342	173,630	11,880	88,000	41,955	25,739	167,574	6,056	1,673,000	936,000	491,975	1,447,957	225,025	171,000
รวม 4 สหกรณ์		12,020,000	240	606	726	393,866	26,897	195,660	102,155	56,424	381,136	12,730	3,465,000	1,857,000	1,083,700	2,940,780	524,220	363,000

หมายเหตุ: 1. รายได้สุทธิของสมาชิกแต่ละรายได้เป็นรายได้อัตโนมัติซึ่งชำระหนี้เงินกู้ยืมและดอกเบี้ยเงินกู้ (อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี)

2. รายได้สุทธิของสหกรณ์เป็นรายได้อัตโนมัติซึ่งชำระหนี้เงินกู้ยืมและดอกเบี้ยเงินกู้ยืม (อัตราดอกเบี้ยตามการตั้งของสหกรณ์)

3. สมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเมื่อสิ้นสุดโครงการจะมีแม่พันธุ์รายละ 1 - 5 ตัว เป็นทรัพย์สินและสามารถผลิตลูกโคขุนจากโคขุนแม่ไปจนกว่าแม่จะหมดอายุ ประมาณ 9 - 12 ปี

4. สมาชิกจะมีเงินกองทุนส่วนเสริมอีกสามปี โดยปีแรกสำหรับสนับสนุนการเลี้ยงโคขุน โดยค่าเลี้ยงดูของโคขุนตามสัดส่วนของโคขุนที่ซื้อในโครงการ ค่าละ 600 บาท

5. ตามโครงการสมาชิกรับผิดชอบในส่วนค่าใช้จ่ายของทุนและเงินให้กู้ยืมจากการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเลี้ยงโคขุนตามสหกรณ์ ส่วนค่าใช้จ่ายซื้อโคขุนเลี้ยงโคขุนตามสหกรณ์ที่ซื้อจาก กทส. (โดยสมาชิกเลือกค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี)

สหกรณ์

ที่มา สำนักงานสหกรณ์จังหวัดตาก (2547)

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ (attitude)

ทัศนคติเป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการตรงกับภาษาอังกฤษว่า “attitude” ซึ่งเป็นศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “aptus” แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม และนำมาใช้ในความหมายของคำ attitude ว่า ท่าทีที่แสดงออกของบุคคลซึ่งบ่งสภาพจิตใจ ได้แก่ความรู้สึกรหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

L.L. Thurstone (1956) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึกอคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูด เป็นความคิด (opinion) เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าจะวัดทัศนคติก็สามารถทำได้โดยการวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ และทัศนคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกล้วนบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (psychological object) ซึ่งอาจจะเป็น อะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สมจิตร์ ล้วนจำเริญ (2532) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นลักษณะของการจัดระเบียบแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งที่มุ่งใจเกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอๆ เนื่องจากทุกคนต้องประเมินทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาสัมผัสตลอดเวลา

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2534) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูด หรือพฤติกรรมที่สะท้อนทัศนคตินั้นๆ คนแต่ละคนมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากน้อยต่างกัน ทัศนคติแม้จะเป็นนามธรรม (abstraction) แต่เป็นสิ่งที่ป็นจริงเป็นจังสำหรับบุคคลที่มีทัศนคตินั้น คนเราส่วนมากอาจมีทัศนคติหลายอย่างร่วมกัน แต่ก็มีบางสิ่งบางอย่างในสิ่งที่ร่วมกันนั้นแตกต่างหรือตรงกันข้ามกับคนอื่นก็ได้ บทบาทของทัศนคติต่อพฤติกรรมของแต่ละคนมีมากแทบจะกล่าวได้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตมนุษย์ขึ้นอยู่กับทัศนคติไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็กสำคัญมากมายเพียงใด เช่น การเมือง การสมรส ศาสนา นิติการรับประทานอาหาร การศึกษา แพ้ช่น การเลี้ยงดูบุตร และความอคติทางด้านเชื้อชาติ

ชงชัย สันติวงษ์ (2526) ทักษคติ เป็นลักษณะของแนวโน้มตามปกติของตัวบุคคลในการที่จะชอบ หรือเกลียดสิ่งของ บุคคลและปรากฏการณ์ต่าง ๆ กล่าวคือ ทักษคติจะเป็นลักษณะของระบบ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะประเมินสิ่งหนึ่งเสมอ (a system of evaluative orientation) และสำหรับแต่ละคน ทักษคติของแต่ละคนก็คือ โลกแห่งความเป็นจริงของเขานั้นเอง

ส่วนประกอบของทักษะคติ (ชงชัย สันติวงษ์, 2526)

ทักษะคติประกอบด้วยส่วน 3 ส่วน คือ

1. ความเข้าใจหรือส่วนของความเชื่อ (cognitive or belief component) จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงข่าวสารข้อมูลและความเชื่อที่มีต่อสิ่งของ หรือ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่ได้เก็บสะสมมาและการมีประสบการณ์มาจากอดีต ความเชื่อนี้จะเป็นความเชื่อที่ได้จากการประเมิน ซึ่งมักจะออกผลเป็นแนวโน้มทางใดทางหนึ่งว่า ดี - ไม่ดี ชอบ - ไม่ชอบ มีคุณค่า - ไม่มีคุณค่า เป็นต้น

2. ความชอบพอหรือส่วนของความรู้สึก (affection of feeling component) จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงความรู้สึกต่างๆ รวมตลอดทั้งอารมณ์ ด้วยความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายทางเช่น บุคลิกท่าทางหรืออุปนิสัยและสิ่งจูงใจ เป็นต้น ความรู้สึกอาจจะแสดงเป็นดี - เลว เกลียด - รัก ทางบวก - ทางลบ ชอบ - ไม่ชอบ

3. พฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (behavioral or action tendency component) หมายถึง แนวโน้มของการประพฤติหรือการกระทำ ซึ่งเป็นไปในทางใดทางหนึ่ง และซึ่งจะกลับกลายมาเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ได้ปฏิบัติตอบต่าง ๆ (learn responses) และเก็บสะสมไว้ในความทรงจำโดยผ่านส่วนประกอบของประสบการณ์ที่ได้รับมาในอดีต (past experience)

สรุปได้ว่า ทักษคติก่อให้เกิดแรงจูงใจ (motivation) ซึ่งก็หมายถึง ภาวะภายในจิตใจของบุคคลที่พร้อมจะกระตุ้นนำทางให้พฤติกรรมดำเนินไปตามเป้าหมายและแรงจูงใจเป็นผู้กำหนดให้พฤติกรรมที่จะกระทำหรือละเว้นสิ่งต่าง ๆ เมื่อบุคคลมีทักษะคติในทางใดก็เกิดแรงจูงใจในแนวนั้นและจะต้องแสดงออกทางพฤติกรรมในแนวก้น ฉะนั้นการเปลี่ยนทักษะคติไปในแนวใดก็จะทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วย

ชาติ สิทธิ (2530) กล่าวว่า ทักษคติต่อบุคคลเรานั้น มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการศึกษา อบรมสั่งสอนและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมทางการศึกษา การคมนาคมติดต่อมีผลให้ทักษะคติของคนเปลี่ยนแปลงไปได้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะบุคคลมีโอกาสสร้างสรรค์แลกเปลี่ยน ตลอดจนเจริญแบบความคิดเห็นกันได้มากและวัฒนธรรมมีการผสมผสานกันมาก

เท่าใด ก็ยังจะทำให้ทัศนคติของคนเปลี่ยนแปลงไปได้มากเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี การเปลี่ยนแปลงแนวความคิดหรือทัศนคติจะเป็นไปได้ง่ายหรือยากก็ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลผู้นั้นด้วย

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติ

ทัศนคติ เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล (สุชา จันทร์อม, 2524) เสนอความเห็นว่ ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นจะเกิดขึ้นตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กที่เกิดมาใหม่จะได้รับการอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีจากบิดามารดา ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตาม
2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง นั่นคือ แยกสิ่งใดดี หรือไม่ดี
3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันออกไป
4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน

ประโยชน์ของทัศนคติ ชาลี ถัทธิ (2530)

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขา
2. ช่วยทำหน้าที่ปกป้องศักดิ์ศรีของบุคคล โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงเหตุการณ์หรือการกระทำอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองได้
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้ หรือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความพอใจมาให้หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

อิทธิพลของทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม

จลอง ภิมย์รัตน์ (2521) กล่าวว่า ทัศนคติมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมเป็นอย่างมากเพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สังคมนั้นสงบสุขราบรื่น ไม่ค่อยมีเหตุแห่งความยุ่งยาก ทั้งนี้เพราะว่า พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกไปนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับทัศนคติ นั่นคือ ทัศนคติก่อให้เกิดพฤติกรรมที่จะให้ทำหรือละเว้นสิ่งต่าง ๆ

นักจิตวิทยาเชื่อกันว่าทัศนคติ เป็นตัวการที่จะกำหนดทิศทางของพฤติกรรม แต่ทัศนคติมิได้กำหนดเวลาหรือปริมาณให้บุคคลแสดงพฤติกรรมว่าจะต้องกระทำเร็วหรือช้ามากน้อยแค่ไหนเวลาและปริมาณของพฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยแรงจูงใจ

จึงสรุปได้ว่า ทัศนคติ ของบุคคลเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมซึ่ง การที่คนจะเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะต้องเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลนั้นก่อน แต่ในทางกลับกัน แม้ว่าบุคคลนั้นถูกบังคับให้เปลี่ยนพฤติกรรม โดยที่ทัศนคดียังคงมีอยู่เหมือนเดิมและไม่มีอะไรมารบกวน สามารถเชื่อได้ว่าทัศนคติของบุคคลนั้นจะไม่เปลี่ยน แต่ถ้าทัศนคติถูกรบกวนชักจูงให้เปลี่ยนไปโดยการอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงจะมีการเปลี่ยนทัศนคติ

การวัดทัศนคติ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2535) กล่าวว่า มาตรการวัดทัศนคติ หมายถึง สเกลของข้อความจำนวนหนึ่งที่ใช้วัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ และเป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างจะลึกซึ้งใช้วัดกับข้อมูลทางด้านจิตอารมณ์ (affective remain)

บุญเรือง ขจรศิลป์ (2528) ได้เสนอไว้ว่าเทคนิคของ Likert เป็นมาตรการวัดทัศนคติแบบหนึ่งที่สามารถใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง และในทำนองเดียวกัน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2534) ให้ความเห็นว่า การวัดทัศนคติแบบ Likert นั้น เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเพราะความง่ายแก่การวัด สามารถวัดทัศนคติได้อย่างกว้างขวางกว่าแบบอื่นๆ และสามารถวัดทัศนคติได้เกือบทุกเรื่อง และสามารถให้ค่าความเที่ยงตรงสูง

ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีผู้ใดค้นพบวิธีการวัดทัศนคติของบุคคลโดยตรง อันเป็นดัชนีที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้อย่างชัดเจน แต่เท่าที่ปฏิบัติกันมาวิธีการวัดทัศนคติส่วนมากกระทำดังนี้

1. การออกแบบสัมภาษณ์ (survey interview)

โดยอาจเป็นคำถามประเภทให้เลือกตอบ โดยกำหนดคำตอบไว้ให้แล้วเช่น “ใช่” “ไม่ใช่” “ไม่แน่ใจ” หรืออาจใช้คำถามประเภทเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้อย่างอิสระเต็มที่ก็ได้

2. การแบ่งสเกล (scaling technique)

คือ การใช้ช่วงการวัดแบบต่างๆ เช่น Likert scale แบ่งช่วงการวัดออกตามความเห็น คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. วิธีการพิเศษ (special technique)

เนื่องจากการวัดทัศนคตินั้นอาจประสบปัญหาข้อจำกัดในแง่ที่ผู้ตอบอาจตอบเพื่อให้เป็นไปตามความเหมาะสมตามสถานการณ์ของสังคมหรือตามค่านิยม ตามการยอมรับและ

ไม่ยอมรับ หรือตามความชอบไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้คำตอบที่ได้รับย่อมไม่ใช่ทัศนคติที่แท้จริงของผู้ตอบ จึงมีการแสวงหาวิธีการทางอ้อมเพื่อใช้วัดโดยไม่ต้องการให้ผู้ตอบทราบว่ากำลังถูกทดสอบอะไรอยู่ โดยอาจใช้วิธีให้บรรยายความรู้สึกและประสบการณ์จากรูปภาพที่นำมาให้ดู เป็นต้น

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วาสนา ชุนภักย์ (2518) ศึกษาการประเมินผลความสำเร็จของเกษตรกรผู้ซึ่งเคยได้รับการฝึกอบรมวิชาเลี้ยงโคนมฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ค ณ นิคมสร้างตนเอง มวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี จากผลการวิจัย สมาชิกเกษตรกรนิคมสร้างตนเองมวกเหล็ก มีจำนวนสมาชิก 5 รุ่น ทั้งหมด 50 ครอบครัว หัวหน้ามีพื้นฐานความรู้ขั้นต้น ม.ศ. 3 มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.28 คน และจำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงโคนมเฉลี่ยฟาร์มละ 2.42 คน ในจำนวน 50 ฟาร์มมีโคทั้งหมด 1,114 ตัว เป็นแม่โคที่สามารถให้น้ำนมได้ 530 ตัว ในการเลี้ยงโคนมระยะเริ่มแรกต้องลงทุนสูงมาก สำหรับในด้านการศึกษาของสมาชิกเกษตรกร ซึ่งเดิมตามโครงการฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ค ส่วนใหญ่จะรับผู้สำเร็จ ม.ศ. 3 อาชีวะเกษตรกรรม ปรากฏว่าสมาชิกเกษตรกร 15 ฟาร์มจาก ม.ศ. 3 สามัญ อีก 35 ฟาร์ม สำเร็จ ม.ศ. 3 อาชีวะเกษตรกรรมได้ดำเนินการเลี้ยงโคนมไม่แตกต่างกันซึ่งสามารถเลี้ยงโคนมได้เป็นผลสำเร็จเฉลี่ยกำไรสุทธิฟาร์มละ 25,282.74 บาทต่อปี

วีระศักดิ์ บุตรโคษา (2534) ศึกษาทัศนคติของวิทยากรที่มีต่อวิธีการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรระยะสั้น ของวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จุดประสงค์เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของวิทยากรที่มีต่อโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรระยะสั้นของวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือในวิธีการดำเนินงานของโครงการฝึกอบรมผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพพื้นฐานโดยทั่วไปของวิทยากร พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.4 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 33.32 ปี ส่วนมากมีการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วโดยเฉลี่ย 9.91 ปี และวิทยากรร้อยละ 45 มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกในวิทยาลัยเกษตรกรรม
2. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของวิทยากรต่อวิธีการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรระยะสั้น ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันพบว่าเรื่องต่อไปนี้มี การปฏิบัติในระดับมากครั้ง

อุทัย พิกมีทอง (2544) ศึกษา ทักษะคติของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิทยากรฝึกอบรมของกรมส่งเสริมสหกรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึง

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ความคิดเห็นต่อจำนวนชั่วโมงการบรรยาย และแรงจูงใจในการทำงาน

2. ทักษะคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อกระบวนการการจัดฝึกอบรม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 21 ปี นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลดำรงตำแหน่งสหกรณ์อำเภอและนักวิชาการ สหกรณ์ ส่วนทักษะคติของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการติดตามผลการประเมินผล การสำรวจความต้องการฝึกอบรม และเห็นด้วยกับการรับรู้ในกิจกรรม การดำเนินงานและการประสานงาน การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ การคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรม และการดำเนินการฝึกอบรม

ส่วนการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับหาความสัมพันธ์นั้นพบว่า อายุ และอายุราชการ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติ และผู้ให้ข้อมูลพบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุนจากสหกรณ์จังหวัด อีกทั้งยังมีงานประจำในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว

ธีระศักดิ์ ไชยมงคล (2546) ศึกษา ทักษะคติของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกประเภทไฮเปอร์มาร์เก็ต 3 แห่ง เทศโก้โลตัส คาร์ฟูร์ และบิ๊กซี ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนลูกค้า 394 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคมีทัศนคติที่มีต่อกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของร้านค้าปลีกดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคมีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสินค้ามีความหลากหลาย มีคุณภาพดี มีบริการรับเปลี่ยน/คืน สินค้าตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

2. ด้านราคา ผู้บริโภคมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก โดยสินค้ามีราคาถูกกว่าโดยเปรียบเทียบ มีป้ายราคาแสดงโดยชัดเจน มีบริการรับชำระค่าส่งด้วยบัตรเครดิต

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้บริโภคมีทัศนคติอยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยมีป้ายชื่อสินค้าขนาดใหญ่ มีการจัดวางสินค้าเป็นหมวดหมู่ บริการที่จอดรถในร่มกว้างขวาง สะดวกสบาย

4. ด้านการส่งเสริมการขาย ผู้บริโภคมีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ แผ่นพับโฆษณาสินค้าราคาพิเศษ บริการหลังการขาย กิจกรรมส่งเสริมการขายในโอกาสต่าง ๆ

สำหรับปัญหาการใช้บริการ ได้แก่ มีช่องรับชำระเงินว่างแต่ไม่มีพนักงานให้บริการ ห้างนำมีบริการไม่เพียงพอ

อังฉรา เฟื่องชูชาติ (2547) ศึกษา การตัดสินใจและทัศนคติของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเคหะ โครงการอัตราดอกเบี้ยคงที่ 3 ปีของธนาคารออมสินในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของลูกค้าในด้านการอนุมัติสินเชื่อ ด้านการบริการ ด้านบุคลากร ผลประโยชน์ที่ธนาคารให้แก่ลูกค้าอยู่ในระดับดี โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นว่า วงเงินกู้มีความเหมาะสม พนักงานมีความน่าเชื่อถือ มีมารยาทในการให้บริการ บริการเงินกู้อยู่ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อเคหะ ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อธนาคารในด้านความมั่นคงในด้านการเงิน ด้านชื่อเสียง และภาพพจน์ของธนาคาร ด้านอัตราดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ด้านบริการสินเชื่อ ด้านบุคลากร และด้านสหกรณ์

ภาคสรุป

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัวเป็นโครงการหนึ่งที่เป็นนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความยากจนของเกษตรกร โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมเกษตรกรให้เลี้ยงโคเนื้อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ และผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศที่มีความต้องการอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัย ในการผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพจำเป็นต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงของเกษตรกรโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเข้าช่วยเหลือให้การสนับสนุน ซึ่งจังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพและความเหมาะสมในการส่งเสริมพัฒนาการผลิตโคเนื้อคุณภาพ เนื่องจากมีแหล่งผลิตที่ใกล้ตลาดครัวเรือน เกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์มีประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ จึงไม่เป็นการยากที่จะส่งเสริมพัฒนาการผลิตโคเนื้อแบบบูรณาการ โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สำนักงานจังหวัด มหาวิทยาลัยทักษิณ สถาบันเกษตรกร ทั้ง สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งแหล่งเงินทุนจากกองทุนพัฒนาสหกรณ์และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้การสนับสนุน ซึ่งผลสำเร็จของโครงการดังกล่าว ส่วนหนึ่งเกิดจากทัศนคติที่ดี ที่จะเป็นแรงจูงใจให้ก่อเกิดการกระตุ้นให้พฤติกรรมของสมาชิกดำเนินการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมาย

จากการตรวจสอบเอกสารตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การศึกษาครั้งนี้จึงได้กำหนดตัวแปรดังปรากฏในกรอบแนวคิดของการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวความคิด

สมมติฐานการศึกษา

ในการศึกษาทัศนคติของสมาชิกและกรรมการสหกรณ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการต่อกิจกรรมของโครงการแตกต่างกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต่าง ๆ เพื่อศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ สหกรณ์ต้นสังกัด สถานะภาพในสหกรณ์ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสถานภาพสมรส ระยะเวลาการเป็นสมาชิกสหกรณ์ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือนเพื่อใช้ในการทำฟาร์ม รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน พื้นที่ทำแปลงหญ้า

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ได้แก่ ระดับความคิดเห็นในด้านฝ่ายบริหาร ฝ่ายจัดการและสมาชิก

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ สหกรณ์จังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด มหาวิทยาลัยทักษิณ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท)

ตัวแปรตาม

ทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ ได้แก่ ระดับทัศนคติของสมาชิกและกิจกรรมที่มีต่อกิจกรรม การในด้านการอบรมความรู้ทางการผลิตอันประกอบด้วย การอบรมคัดเลือกสมาชิก การอบรมความรู้การเลี้ยงโคเนื้อ และการเตรียมแปลงหญ้าและคอก กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ อันประกอบด้วย การใช้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ การให้สินเชื่อแบบควบคุมกำกับ และการติดตามชำระสินเชื่อ กิจกรรมทางด้านการตลาดอันประกอบด้วย การสร้างตลาดรองรับโคเนื้อ การมีตลาดกลางโคเนื้อ การประกันราคาโคเนื้อ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาทัศนคติของสมาชิกโครงการ โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุงได้กำหนดวิธีวิจัยดังนี้

สถานที่ดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ได้ดำเนินการในพื้นที่ดำเนินการของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนขายตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง ในพื้นที่ดำเนินงานของสหกรณ์ 4 แห่ง ประกอบด้วย 1. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด 2. สหกรณ์โคเนื้อไชยบุรี จำกัด 3. สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด 4. สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด

ประชากรในการศึกษา

ประชากรในการศึกษานี้ คือ สมาชิกและกรรมการที่ได้รับคัดเลือก และผ่านการฝึกอบรมจากโครงการ เป็นสมาชิกจำนวนทั้งสิ้น 177 คน เป็นสมาชิก 136 คน กรรมการ 41 คน ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงดังตาราง 3

ตาราง 10 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

สหกรณ์	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	
	สมาชิก (คน)	กรรมการ (คน)
1. สหกรณ์การเกษตรเขาชัยสน จำกัด	15	11
2. สหกรณ์โคเนื้อไชยบุรี จำกัด	69	12
3. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์ จำกัด	24	8
4. สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด	28	10
รวม	136	41

ตอนที่ 4 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ ได้แก่ กิจกรรมทางการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และกิจกรรมทางการตลาด

ตอนที่ 5 ปัญหาข้อเสนอแนะในด้านการผลิต แนวทางแก้ไขปัญหาทางการผลิต ด้านการตลาด และแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการตลาด โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือโดยการหาความตรง (validity) การหาความตรงของเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียงขึ้นเพื่อนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ทำการตรวจสอบว่ามีค่าความตรงตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษาหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง

การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยจะนำแบบสอบถามไปทดสอบเก็บข้อมูลจากสมาชิกที่ไม่ใช่สมาชิกในโครงการก่อนจำนวน 20 ราย แล้วนำแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามสูตรของ Cronbach (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2536) โดยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์สังคม (statistical package for the social sciences for windows) หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ดังต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[\frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดย α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k = จำนวนข้อในแบบสอบถาม
 S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 $\sum S_i^2$ = ผลรวมความแปรปรวนแต่ละข้อ

ผลการทดสอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ $\alpha = 0.975$ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับยอมรับได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้จัดการสหกรณ์ที่เข้าร่วม โครงการทั้ง 4 สหกรณ์
2. ประสานงานโดยตรงกับผู้จัดการสหกรณ์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ศึกษา
3. ประชุมชี้แจง แนะนำ โครงการวิจัย แก่คณะกรรมการ ฝ่ายจัดการตลอดจนสมาชิกสหกรณ์ เพื่อความเข้าใจในแนวคิดของการศึกษา และขอความอนุเคราะห์ข้อมูลของสมาชิกจากผู้เข้าร่วมโครงการ
4. ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ได้แนะนำแก่สมาชิกจำนวน 177 คน เป็นสมาชิกจำนวน 136 คน คณะกรรมการ 41 คน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแหล่งต่าง ๆ จะนำมาจัดแบ่งวิเคราะห์การประมวลผลข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมการวิเคราะห์สถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) โดยจะดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive method) เป็นการนำข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิที่รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ ประมวลผล และจัดระเบียบข้อมูลใหม่ให้สามารถลำดับเป็นขั้นตอนที่เข้าใจง่าย ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (mean) ในการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางและการพรรณนาประกอบ
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method) เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของสมาชิกที่ได้รับการลงทุนส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง ใช้วิธีการค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของระดับความคิดเห็น ดังนี้ โดยวิธีการของ Likert (อ้างใน Thanupon, 1986: 44) ดังนี้

$$WMS = \frac{5f_1 + 4f_2 + 3f_3 + 2f_4 + 1f_5}{TNR}$$

3. ไคสแควร์ (χ^2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่นๆที่เข้าร่วมโครงการ กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการซึ่งการวิเคราะห์คำนวณหาได้จากสูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ต้องการคำนวณ

O_{ij} = ความถี่ค่าสังเกตในแถวอนที่ i และแถวตั้งที่ j

E_{ij} = ความถี่ของความคาดหวังในแถวอนที่ i และแถวตั้งที่ j

r = จำนวนแถวอน $i = 1, 2, \dots, r$

c = จำนวนแถวตั้ง $j = 1, 2, \dots, c$

โดยกำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

H_{a_1} : ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

H_{0_2} : ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

H_{a_2} : ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

H_{0_3} : ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

H_{a_3} : ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

จะปฏิเสธ H_0 ถ้า $\chi^2 > \chi^2_{.95}$, หรือ Significance ≤ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การศึกษาทัศนคติของสมาชิกใน โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ตาม ยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ จะแยกออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของสมาชิกและกรรมการ
- ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์
- ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ
- ตอนที่ 4 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ
- ตอนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการกับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ
- ตอนที่ 6 ปัญหาข้อเสนอแนะในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาแสดงผลในตาราง 11 พบว่า สมาชิกในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์ จังหวัดพัทลุง มาจากสหกรณ์ 4 สหกรณ์ มีสถานภาพในสหกรณ์ต่าง ๆ ดังนี้ สหกรณ์เขาชัยสนมีสมาชิกเข้าร่วมโครงการ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 กรรมการ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 รวม 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง มีสมาชิกเข้าร่วมโครงการ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 กรรมการ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 รวม 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 สหกรณ์บ้านลึกสินธุ์ มีสมาชิกเข้าร่วมโครงการ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 กรรมการ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 รวม 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และสหกรณ์โคเนื้อชัยบุรีสมาชิกเข้าร่วมโครงการ 69 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 กรรมการ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 รวม 79 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 177 คน ในจำนวนดังกล่าวสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 148 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 83.6 เป็นเพศหญิงจำนวน 29 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 16.4 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 45 ปี มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคืออายุ 36-40 ปี จำนวน 41 คนคิดเป็น

ร้อยละ 23.2 และอายุ 46-50 ปี มีจำนวน 34 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.2 มีอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวน 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.7 อายุระหว่าง 31-35 ปี มีจำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.5 อายุระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวน 5 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 2.8 และสมาชิกมีอายุน้อยกว่า 26 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 สำหรับระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ตอนปลาย) จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. - ปวส. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ระดับประถมศึกษา ตอนต้นจำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.3 และมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ปริญญาตรีจำนวน 4 คนและ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และ 0.5 ตามลำดับ สำหรับสถานภาพการสมรส พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสมรสแล้วจำนวน 160 คนคิดเป็นร้อยละ 90.4 มีสถานภาพหย่า จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และเป็นโสดจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 3.4

ระยะเวลาการเป็นสมาชิกสหกรณ์ของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสหกรณ์ในระยะเวลาเพียง 1-2 ปี มีจำนวนถึง 102 คนคิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมาเป็นสมาชิกสหกรณ์ระยะเวลา 3-4 ปี จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 13.6 เป็นสมาชิก สหกรณ์ 5-6 ปี จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 10.7 เป็นสมาชิกสหกรณ์เป็นระยะเวลา 9-10 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ส่วนผู้ให้ข้อมูลที่เป็สมาชิกสหกรณ์มากกว่า 12 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 5-6 คน จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 24.3 สำหรับผู้ที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1-2 คน และมากกว่า 6 คนมีจำนวน 25 คนและ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 และ 2.3 ตามลำดับ จำนวนแรงงานเพื่อการผลิตถาวรในครัวเรือน ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 1-2 คน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา มีจำนวนแรงงาน 3 - 4 คน จำนวน 60 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.9 และจำนวนแรงงาน 5-6 คนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 สำหรับรายได้ของครัวเรือนของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 62 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 35.0 รายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 รายได้ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 15.8 มีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 14.7 มีรายได้ 20,001 - 25,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท จำนวน 13 คนและ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และ 6.8 ตามลำดับ

ตาราง 11 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

รายการ	สหกรณ์								รวม	
	การเกษตรเขาชัยสน		โคเนื้อพัทลุง		กองทุนสวนยางบ้านตำสินธุ์		โคเนื้อชัยบุรี			
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
	สถานภาพในสหกรณ์									
สมาชิก	15	8.5	28	15.8	24	13.6	69	39.0	136	76.8
กรรมการ	11	6.2	12	6.8	8	4.5	10	5.6	41	23.2
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0
เพศ										
ชาย	23	13.0	34	19.2	27	15.3	64	36.2	148	83.6
หญิง	3	1.7	6	3.4	5	2.8	10	5.6	29	16.4
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0
อายุ (ปี)										
ต่ำกว่า 26	0	-	0	-	0	-	2	1.1	2	1.1
26 - 30	0	-	1	0.6	0	-	4	2.3	5	2.8
31 - 35	3	1.7	7	4.0	1	0.6	4	2.3	15	8.5
36 - 40	8	4.5	9	5.1	6	3.4	18	10.2	41	23.2
41 - 45	7	4.0	10	5.6	9	5.1	35	19.8	59	33.3
46 - 50	7	4.0	11	6.2	6	3.4	10	5.6	34	19.2
มากกว่า 50	1	0.6	2	1.1	10	5.6	8	4.5	21	11.7
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0
ระดับการศึกษา										
ประถมศึกษา	4	2.3	4	2.3	3	1.7	2	1.1	13	7.3
ตอนต้น										
ประถมศึกษาตอนปลาย	7	4.0	16	9.0	14	7.9	47	26.6	84	47.5
มัธยมศึกษา	12	6.8	13	7.3	11	6.2	19	10.7	55	31.1
ปวช. ปวส.	2	1.1	7	4.0	2	1.1	9	5.1	20	11.3
ปริญญาตรี	1	0.6	0	-	2	1.1	1	0.6	4	2.3
สูงกว่าปริญญาตรี	0	-	0	-	0	-	1	0.6	1	0.5
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	สหกรณ์									
	การเกษตรเขาชัยสน		โคเนื้อพัทลุง		กองทุนสวนยางบ้านลำสินธุ์		โคเนื้อชัยบุรี		รวม	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
สถานภาพการสมรส										
โสด	0	-	2	1.1	0	-	4	2.3	6	3.4
สมรส	23	13.0	35	19.8	30	16.9	72	40.7	160	90.4
หย่า	3	1.7	3	1.7	2	1.1	3	1.7	11	6.2
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0
ระยะเวลาเป็นสมาชิก (ปี)*										
1-2	14	7.9	22	12.4	11	6.2	55	31.1	102	57.6
3-4	0	-	3	1.7	6	3.4	15	8.5	24	13.6
5-6	5	2.8	3	1.7	5	2.8	5	2.8	18	10.7
7-8	2	1.1	3	1.7	2	1.1	1	0.6	8	4.5
9-10	5	2.8	4	2.3	5	2.8	2	1.1	16	9.0
11-12	0	-	3	1.7	2	1.1	0	-	5	2.8
มากกว่า 12	0	-	2	1.1	1	0.6	1	0.6	4	2.3
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)										
1-2	5	2.8	6	3.4	4	2.3	10	5.6	25	14.1
3-4	11	6.2	25	14.1	20	11.3	49	27.7	105	59.3
5-6	9	5.1	8	4.5	8	4.5	18	10.2	43	24.3
มากกว่า 6	1	0.6	1	0.6	0	0	2	1.1	4	2.3
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	4.6	177	100.0
จำนวนแรงงานในครัวเรือน (คน)**										
1-2	14	7.9	24	13.6	20	11.3	52	29.4	110	62.5
3-4	11	6.2	13	7.3	10	5.6	26	14.7	60	33.9
5-6	1	0.6	3	1.7	2	1.1	1	0.6	7	3.6
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	สหกรณ์									
	การเกษตร		โคเนื้อพัทลุง		กองทุนสวนยาง		โคเนื้อชัยบุรี		รวม	
	เขาย้ายสน		บ้านลำสินธุ์							
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
รายได้ต่อเดือน (บาท)										
น้อยกว่า 5,001	2	1.1	6	3.4	3	1.7	15	8.5	26	14.7
5,001 – 10,000	7	4.0	15	8.5	13	7.3	27	15.3	62	35.0
10,001 – 15,000	3	1.7	7	4.0	8	4.5	18	10.2	36	20.3
15,001 – 20,000	6	3.4	5	2.8	4	2.3	13	7.3	28	15.8
20,001 – 25,000	6	3.4	2	1.1	0		5	2.8	13	7.3
มากกว่า 25,000	2	1.1	5	2.8	4	2.3	1	0.6	12	6.9
รวม	26	14.7	40	22.6	32	18.1	79	44.6	177	100.0

หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ย = 4.05 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.865 สูงสุด = 25 ปี ต่ำสุด = 1 ปี

** ค่าเฉลี่ย = 2.49 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.960 สูงสุด = 6 คน ต่ำสุด = 1 คน

พื้นที่ในการทำแปลงหญ้า

ผลการศึกษาแสดงผลในตาราง 12 พบว่า สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่มีพื้นที่ในการทำแปลงหญ้าเพื่อผลิตอาหารหยาบในการเลี้ยงโค จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 และสมาชิกที่ไม่มีพื้นที่ในการทำแปลงหญ้ามีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยสมาชิกที่ไม่มีพื้นที่ในการทำแปลงหญ้ามีสาเหตุที่สำคัญ อันได้แก่ ไม่มีพื้นที่เกษตรเป็นของตนเอง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมาได้แก่ การเกี่ยวหญ้าจากพื้นที่อื่นมาเลี้ยงโคจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และมีการใช้ฟางหรืออาหารหยาบอื่นๆ แทนหญ้าจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 โดยสมาชิกที่มีพื้นที่ในการทำแปลงหญ้าเองมีพื้นที่ 1 ไร่ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ขนาด 2 ไร่ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 มีพื้นที่ 3 ไร่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ตาราง 12 ← จำนวนและร้อยละของการทำแปลงหญ้าและพื้นที่ในการทำแปลงหญ้าเพื่อผลิตโคแม่พันธุ์

	พื้นที่แปลงหญ้า	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่ในการทำแปลงหญ้า			
มี		112	63.3
ไม่มี		65	36.7
	รวม	177	100.0
สาเหตุของการไม่มีพื้นที่ทำแปลงหญ้า			
ไม่มีพื้นที่เกษตรเป็นของตนเอง		42	64.6
เกี่ยวหญ้าจากที่อื่น ๆ		21	32.3
ใช้ฟาง/อาหารหยาบอื่น ๆ ในการเลี้ยง		2	3.1
	รวม	65	100.0
ขนาดของพื้นที่ในการทำแปลงหญ้า			
1 ไร่		28	25.0
2 ไร่		82	73.2
3 ไร่		2	1.8
	รวม	112	100.0

ตอนที่ 2 ระดับความกีดกันต่อปัจจัยทางด้านสถาบัน: สหกรณ์

ความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งเป้าหมายของโครงการต้องการการส่งเสริมให้เกิดอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อและโคแม่พันธุ์ในกลุ่มเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์ องค์กรสหกรณ์ได้เข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรสหกรณ์จึงนับได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จของโครงการ ทั้งนี้ ทักษะคติหรือความคิดเห็นในเบื้องต้นของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ ทั้งทางด้านบุคลากร และด้านการดำเนินงาน จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ ในการที่จะทำให้โครงการเกิดผลสำเร็จได้

คณะกรรมการฝ่ายบริหาร

จากการศึกษาแสดงผลในตาราง 13 สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ส่วนของฝ่ายบริหารในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.458 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.576

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีการแนะนำประชุมชี้แจงเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในการเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.542

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีการประสานงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.497

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีการเตรียมความพร้อมในการอบรมการเลี้ยงและการตลาดโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.429

สมาชิกและกรรมการมีระดับความถี่เห็นว่าคณะกรรมการมีความรู้ความเข้าใจในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.412

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการทั้งด้านการผลิต และการตลาดก่อนเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีการประชุม ประเมินความพร้อมทางด้านการผลิต การตลาด และเงินทุนในการผลิตโครงการ ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.407

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าคณะกรรมการมีความรู้และทักษะเฉพาะทางในการเข้าร่วมโครงการ ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.390

ฝ่ายจัดการ

จากการศึกษาแสดงผลในตาราง 14 พบสมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อฝ่ายจัดการในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.5028 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าฝ่ายจัดการได้รับการอบรมและชี้แจงจากหน่วยงานที่สนับสนุนถึงรายละเอียดของโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.616

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าฝ่ายจัดการมีการให้บริการสินเชื่อเพื่อให้เกิดการใช้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.593

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าบุคลากรได้รับการฝึกอบรม มีความรู้ในการให้คำแนะนำสมาชิกเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.565

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าฝ่ายจัดการให้ความร่วมมือช่วยเหลือสมาชิกในการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นภายในโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.525

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าฝ่ายจัดการมีการให้คำแนะนำในการขอสินเชื่อและการติดตามในการชำระสินเชื่อของสมาชิก ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.509

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าฝ่ายจัดการมีความกระตือรือร้นในการให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาแก่สมาชิกในโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.486

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่ามีการจัดเตรียมแผนงานและยุทธศาสตร์ในโครงการการผลิตของโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.463

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่ามีการจัดเตรียมแผนงานและยุทธศาสตร์ในด้านการตลาดและการผลิตโคเนื้อไว้รองรับ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.418

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าฝ่ายจัดการสหกรณ์มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.350

ตาราง 14 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ส่วน
ของฝ่ายจัดการสหกรณ์

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		ความ หมาย
	ที่สุด		กลาง		มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
	n	n	n	n	n	รวม	เบี่ยงเบน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
ฝ่ายจัดการได้รับการอบรมและ ชี้แจงจากหน่วยงานที่ สนับสนุนถึงรายละเอียดของ โครงการ	4 (2.3)	25 (14.1)	44 (24.9)	66 (37.3)	38 (21.5)	3.616	1.044	มาก
ฝ่ายจัดการมีการให้บริการสินเชื่อ เพื่อให้เกิดการใช้สินเชื่ตรง ตามวัตถุประสงค์	3 (1.7)	20 (11.3)	54 (30.5)	69 (39.0)	31 (17.5)	3.593	0.983	มาก
บุคลากรได้รับการฝึกอบรม มี ความรู้ในการให้คำแนะนำ สมาชิกเข้าร่วมโครงการ	5 (2.8)	17 (9.6)	50 (28.2)	83 (46.9)	22 (12.4)	3.565	0.928	มาก
ฝ่ายจัดการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือสมาชิกในการ ประสานงานร่วมกับหน่วยงาน อื่นภายในโครงการ	4 (2.3)	27 (15.3)	47 (26.6)	70 (39.5)	29 (16.4)	3.525	1.012	มาก
ฝ่ายจัดการมีการให้คำแนะนำใน การขอสินเชื่อและการติดตาม ในการชำระสินเชื่อของสมาชิก	2 (1.1)	24 (13.6)	66 (37.3)	52 (29.4)	33 (18.6)	3.509	0.983	มาก
ฝ่ายจัดการมีความกระตือรือร้นใน การให้คำแนะนำ และความ ช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา แก่สมาชิกในโครงการ	6 (3.4)	21 (11.9)	56 (31.6)	69 (39.0)	25 (14.1)	3.486	1.012	มาก
มีการจัดเตรียมแผนงานและยุทธ ศาสตร์ในโครงการการผลิต ของโครงการ	4 (2.3)	25 (14.1)	59 (33.3)	63 (35.6)	26 (14.7)	3.463	0.983	มาก
มีการจัดเตรียมแผนงานและยุทธ ศาสตร์ในด้านการตลาดและ การผลิตโคเนื้อไว้รองรับ	6 (3.4)	25 (14.1)	61 (34.5)	59 (33.3)	26 (14.7)	3.418	1.014	มาก
ฝ่ายจัดการสหกรณ์มีจำนวนบุคลากร ที่เพียงพอในการเข้าร่วม โครงการ	8 (4.5)	35 (19.8)	42 (23.7)	71 (40.1)	21 (11.9)	3.350	1.067	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.503	0.834	มาก

สมาชิก

จากการศึกษาแสดงผลในตาราง 5 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ในส่วนของสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.611 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกเข้าร่วมโครงการเนื่องจากเป็นโครงการสนับสนุนจากภาครัฐ (ทั้งวิชาการและเงินทุนสนับสนุน) ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.580

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกได้รับการอบรมให้ความรู้พื้นฐานทางด้านการผลิตแม่โคเพื่อผลิตลูกโคขุน เช่น การเตรียมแปลงหญ้า คอก สัตวบาลพื้นฐานในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.644

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกได้รับการชี้แจงในการขอสินเชื่อการให้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ และการชำระคืนสินเชื่อตามสัญญา ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.644

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกได้รับคำแนะนำโครงการจากสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเข้าร่วมโครงการเพื่อเข้าใจในหลักการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.627

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการต้องได้รับการคัดเลือกทางด้านความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.593

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกมีความร่วมมือระหว่างสมาชิกและสหกรณ์อื่นที่เข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการผลิตโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.531

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกมีศักยภาพในด้านการผลิต เช่น แรงงาน พื้นที่ และอาชีพหลัก ก่อนเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.497

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าสมาชิกมีความร่วมมือระหว่างสมาชิกภายใน สหกรณ์ เพื่อพัฒนาทักษะการผลิตโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.486

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นว่าสมาชิกได้ทำการประชุมเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของโครงการร่วมกับคณะกรรมการและฝ่ายจัดการของสหกรณ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.480

ตาราง 15 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ส่วน
ของสมาชิกสหกรณ์

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		ความ หมาย
	ที่สุด		กลาง		มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
	ก	ก	ก	ก	ก	ถ่วง	เบี่ยงเบน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
สมาชิกเข้าร่วมโครงการเนื่องจากเป็น โครงการสนับสนุนจากภาครัฐ (ทั้ง วิชาการและเงินทุนสนับสนุน)	2 (1.1)	16 (9.0)	41 (23.2)	89 (50.3)	29 (16.4)	3.718	0.885	มาก
สมาชิกได้รับการอบรมให้ความรู้ พื้นฐานทางด้านการผลิตแม่โคเพื่อ ผลิตลูกโคขุน เช่น การเตรียมแปลง หญ้า, คอก, ถังควาลพื้นฐาน	1 (0.6)	16 (9.0)	53 (29.9)	82 (46.3)	25 (14.1)	3.644	0.855	มาก
สมาชิกได้รับการชี้แจงในการขอสินเชื่อ การให้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ และการชำระคืนสินเชื่อตามสัญญา	1 (0.6)	18 (10.2)	53 (29.9)	76 (42.9)	29 (16.4)	3.644	0.894	มาก
สมาชิกมีความร่วมมือระหว่างสมาชิก และสหกรณ์อื่นที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการผลิตโคแม่พันธุ์	2 (1.1)	16 (9.0)	61 (34.5)	82 (46.3)	16 (9.0)	3.531	0.899	มาก
สมาชิกได้รับคำแนะนำโครงการจาก สหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนเข้าร่วมโครงการเพื่อเข้าใจใน หลักการ และวัตถุประสงค์ของ โครงการ	1 (0.6)	14 (7.9)	59 (33.3)	79 (44.6)	24 (13.6)	3.627	0.855	มาก
สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการต้องได้รับการ คัดเลือกทางด้านความพร้อมก่อนเข้า ร่วมโครงการ	28 (16.4)	82 (46.3)	37 (20.9)	23 (13.0)	6 (3.4)	3.593	1.019	มาก
สมาชิกมีศักยภาพในด้านการผลิต เช่น แรงงาน พื้นที่ และอาชีพหลัก ก่อน เข้าร่วมโครงการ	2 (1.1)	19 (10.7)	64 (36.2)	73 (41.2)	19 (10.7)	3.497	1.019	มาก
สมาชิกมีความร่วมมือระหว่างสมาชิก ภายใน สหกรณ์ เพื่อพัฒนาทักษะ การผลิตโคแม่พันธุ์	2 (1.1)	22 (12.4)	62 (35.0)	70 (39.5)	21 (11.9)	3.486	0.899	มาก
สมาชิกได้ทำการประชุมเพื่อประเมิน ความเป็นไปได้ของโครงการร่วมกับ คณะกรรมการและฝ่ายจัดการของ สหกรณ์	19 (1.7)	71 (10.2)	66 (37.3)	18 (39.5)	3 (10.7)	3.480	0.880	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.580	0.884	มาก

ปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 16 พบว่า โดยภาพรวมสมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านองค์กรสหกรณ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.527 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ด้านสมาชิก ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.611

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ฝ่ายจัดการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.503

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ฝ่ายบริหาร ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.458

ตาราง 16 ปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์

รายการ	ค่าสถิติ		
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
สมาชิก	3.611	0.884	มาก
ฝ่ายจัดการ	3.503	0.834	มาก
ฝ่ายบริหาร	3.458	0.797	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.527	0.706	มาก

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ

สหกรณ์จังหวัดพัทลุง

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 17 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อสหกรณ์จังหวัดพัทลุงในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.626 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าสหกรณ์จังหวัดพัทลุงทำหน้าที่ประสานงานและเป็นแม่ข่ายในโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.672

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าสหกรณ์จังหวัดพัทลุงให้ความรู้ความเข้าใจในหลักการแก่สหกรณ์เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.644

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าสหกรณ์จังหวัดพัทลุงมีการเตรียมความพร้อมทางด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ส่งเสริม ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.593

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าสหกรณ์จังหวัดพัทลุงการติดตามการเลี้ยงร่วมกับมหาวิทยาลัยทักษิณ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.593

ตาราง 17 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ที่สุด		กลาง		มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
	ก	ก	ก	ก	ก	ถ่วง	เบี่ยงเบน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
ทำหน้าที่ประสานงานและ เป็นแม่ข่ายในโครงการ	4 (2.3)	11 (6.2)	51 (28.8)	84 (47.5)	27 (15.3)	3.672	0.889	มาก
ให้ความรู้ความเข้าใจใน หลักการแก่สหกรณ์ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ	2 (1.1)	19 (10.7)	46 (26.0)	83 (46.9)	27 (15.3)	3.644	0.894	มาก
มีการเตรียมความพร้อม ทางด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ ส่งเสริม	4 (2.3)	16 (9.0)	49 (27.7)	87 (49.2)	21 (11.9)	3.593	0.894	มาก
การติดตามการเลี้ยงร่วมกับ มหาวิทยาลัยทักษิณ	7 (4.0)	11 (6.2)	53 (29.9)	82 (46.3)	24 (13.6)	3.593	0.889	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.626	0.793	มาก

ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

จากการศึกษาแสดงผลในตาราง 18 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปศุสัตว์จังหวัดพัทลุงในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.356 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าปศุสัตว์จังหวัดพัทลุงมีการควบคุมเขตปลอดโรคและเฝ้าระวังการระบาดของโรคที่อาจเกิดขึ้นกับแม่โค ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.429

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าปศุสัตว์จังหวัดพัทลุงมีความพร้อมทางด้านบุคลากร เช่น สัตวบาล สัตวแพทย์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.356

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าปศุสัตว์จังหวัดพัทลุงให้ความรู้และแนะนำทางด้านการผสมเทียมและวัคซีน ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.283

ตาราง 18 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ที่สุด		กลาง			ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
	ก	ข	ค	ง		ถ่วง	เบี่ยงเบน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
มีการควบคุมเขตปลอดโรค และเฝ้าระวังการระบาดของ โรคที่อาจเกิดขึ้นกับแม่โค	4	22	69	58	24	3.429	0.990	มาก
	(2.3)	(12.4)	(39.0)	(32.8)	(13.6)			
มีความพร้อมทางด้าน บุคลากร เช่น สัตวบาล, สัตวแพทย์	3	35	57	6)	22	3.356	0.990	ปานกลาง
	(1.7)	(19.8)	(32.2)	(33.9)	(12.4)			
ให้ความรู้และแนะนำ ทางด้านการผลิตผสมเทียม และวัคซีน	8	32	57	6)	18	3.283	1.022	มาก
	(4.5)	(18.1)	(32.2)	(35.0)	(10.2)			
ค่าเฉลี่ยรวม						3.356	1.395	มาก

มหาวิทยาลัยทักษิณ

จากการศึกษาแสดงผลในตาราง 19 พบว่าสมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.572 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยทักษิณมีการติดตามการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ร่วมกับ สหกรณ์จังหวัด ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.626

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็น ว่า มหาวิทยาลัยทักษิณมีศักยภาพในการผลิตแม่โคเนื้อได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในเป้าหมายของโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.610

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็น ว่า มหาวิทยาลัยทักษิณให้การสนับสนุนแม่โคเนื้อที่มีคุณภาพ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.531

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็น ว่า มหาวิทยาลัยทักษิณมีศักยภาพในการสำรองเสบียงอาหารสัตว์ให้แก่โครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.525

ตาราง 19 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ก	ข	ค	ง	จ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	ถ่วงน้ำหนัก	มาตรฐาน	
การติดตามการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ร่วมกับ สหกรณ์จังหวัด	5 (2.8)	14 (7.9)	52 (29.4)	73 (44.1)	28 (15.8)	3.622	0.989	มาก
มีศักยภาพในการผลิตแม่โคเนื้อได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในเป้าหมายของโครงการ	4 (2.3)	15 (8.5)	58 (32.8)	69 (39.0)	31 (17.5)	3.610	0.942	มาก
ให้การสนับสนุนแม่โคเนื้อที่มีคุณภาพ	4 (2.3)	19 (10.7)	58 (32.8)	7 (40.1)	25 (14.1)	3.531	0.942	มาก
มีศักยภาพในการสำรองเสบียงอาหารสัตว์ให้แก่โครงการ	6 (3.4)	20 (11.3)	52 (29.4)	73 (41.2)	26 (14.7)	3.525	0.989	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.572	0.818	มาก

หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

จากผลการศึกษาแสดงในตาราง 20 สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้การสนับสนุนโครงการ อยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.452 โดย

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าหน่วยงานอื่นๆ ให้การสนับสนุนปัจจัยรองรับการผลิต เช่น ที่ดิน แหล่งน้ำ (เช่น ร.พ.ช.) ในระดับน้อย ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.266

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าหน่วยงานอื่นๆ มีหน่วยงานสนับสนุนทางด้านสินเชื่อ เช่น ธ.ก.ส. ในระดับน้อย ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.582

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าหน่วยงานอื่นๆ มีหน่วยงานสนับสนุนทางด้านวิชาการร่วมกับหน่วยงานหลัก เพิ่มศักยภาพการผลิต ในระดับน้อย ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.509

ตาราง 20 ระดับความคิดเห็นของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ที่สุด		กลาง		มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
	ก	ก	ก	ก	ก	ถ่วง	เบี่ยงเบน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
ให้การสนับสนุนปัจจัยรองรับ การผลิต เช่น ที่ดิน แอ่ง น้ำ (เช่น ร.พ.ช.)	69 (39.0)	29 (16.4)	48 (27.1)	25 (14.1)	6 (3.4)	2.266	1.212	น้อย
มีหน่วยงานสนับสนุน ทางด้านสินเชื่อ เช่น ธ.ก.ส.	58 (32.8)	33 (18.6)	25 (14.1)	47 (26.6)	14 (7.9)	2.582	1.384	น้อย
มีหน่วยงานสนับสนุน ทางด้านวิชาการร่วมกับ หน่วยงานหลัก เพิ่ม ศักยภาพการผลิต	54 (30.5)	37 (20.9)	38 (21.5)	38 (21.5)	10 (5.6)	2.509	1.212	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม						2.452	1.174	น้อย

ภาพรวมของปัจจัยทางด้านสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 21 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านหน่วยงานสนับสนุนที่มีต่อโครงการส่งเสริมการเลี้ยง โคแม่พันธุ์ ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.301 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อสหกรณ์จังหวัด ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.626

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.572

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อปศุสัตว์จังหวัด ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.433

สมาชิกและกรรมการมีระดับความคิดเห็นต่อหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานที่ดินจังหวัด, สำนักงานพัฒนาเร่งรัดพัฒนาชนบท) ในระดับน้อย ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.452

ตาราง 21 ภาพรวมของปัจจัยทางด้านสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ

รายการ	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย ถ่วง น้ำหนัก	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
สหกรณ์จังหวัด	3.628	0.793	มาก
มหาวิทยาลัยทักษิณ	3.572	0.818	มาก
ปศุสัตว์จังหวัด	3.433	1.395	มาก
หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานที่ดิน จังหวัด, สำนักงานพัฒนาเร่งรัดพัฒนา ชนบท)	2.452	1.174	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.301	0.617	ปานกลาง

ตอนที่ 4 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ

กิจกรรมทางการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 22 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับทัศนคติต่อกิจกรรมทางการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.662 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่า ความรู้ในการฝึกอบรมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงเมื่อเข้าร่วมโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.706

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการฝึกอบรมและดูงานมีส่วนช่วยในเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพการผลิตโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.701

สมาชิกและกรรมการมีว่าทัศนคติหน่วยงานและทีมงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ สมาชิกในด้านการผลิต ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.689

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการเตรียมแปลงหญ้า และคอกเลี้ยงที่ถูกต้องวิธีเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ต่อการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.672

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าหน่วยงานและทีมงานมีการศึกษาดูงานเพื่อศึกษาจากหน่วยงาน เกษตรกรตัวอย่าง ที่ประสบผลสำเร็จในการผลิตโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.644

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการอบรมสมาชิกก่อนเข้าร่วมโครงการมีประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมทางด้านการผลิต ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.559

ตาราง 22 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมการฝึกอบรมความรู้ทางด้านการผลิต

รายการ	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ			ความหมาย
	ที่สุด	มาก	กลาง	น้อย	มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	
	n	n	n	n	n	ถ่วง	เบี่ยงเบน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
ความรู้ในการฝึกอบรมเลี้ยงโคแม่พันธุ์สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงเมื่อเข้าร่วมโครงการ	3	14	42	51	27	3.706	0.897	มาก
การศึกษอบรมและดูงานมีส่วนช่วยในเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพการผลิตโคแม่พันธุ์	3	10	45	98	21	3.701	0.816	มาก
หน่วยงานและทีมงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิกในด้านการผลิต	1	16	44	92	24	3.689	0.839	มาก
การเตรียมแปลงหญ้าและคอกเลี้ยงที่ถุกวิธีเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการผลิตโคแม่พันธุ์	4	14	44	83	26	3.672	0.901	มาก
หน่วยงานและทีมงานมีการศึกษาดูงานเพื่อศึกษาจากหน่วยงาน เกษตรกรตัวอย่าง ที่ประสบผลสำเร็จในการผลิตโคแม่พันธุ์	2	18	43	92	22	3.644	0.839	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		
	ที่สุด		กลาง		มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ความ
	n	n	n	n	n	ถ่วง	เบี่ยงเบน	หมาย
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก	มาตรฐาน	
การอบรมสมาชิกก่อนเข้าร่วม โครงการมีประโยชน์ต่อการ เตรียมความพร้อมทางด้าน การผลิต	2	21	52	80	22	3.559	0.897	มาก
	(1.1)	(11.9)	(29.4)	(45.2)	(12.4)			
ค่าเฉลี่ยรวม						3.662	0.700	มาก

กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 23 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับทัศนคติ
ต่อกิจกรรมทางด้านสินเชื่อในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.622 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการให้สินเชื่อแบบกำกับควบคุม ช่วยให้เกิดการ
ให้สินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.751

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการติดตามการประเมินการให้สินเชื่อ ให้ตรง
ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.667

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการติดตามการชำระคืนสินเชื่ออย่างสม่ำเสมอ
ช่วยลดปัญหาการค้างชำระหนี้ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.655

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าการให้สินเชื่อโดยกำหนดเป็นงวด เพื่อให้การให้
สินเชื่อตรงตามกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะเวลาของการผลิต ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนน
เฉลี่ย 3.588

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าสินเชื่อบริการที่ได้รับมีวงเงินที่เหมาะสม ในระดับมาก
ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.576

สมาชิกและกรรมการมีความคิดเห็นว่าสินเชื่อที่ได้รับมีอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม
ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.492

ตาราง 23 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมทางด้านสินเชื่อ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ก	ก	ก	ก	ก	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)			
การให้สินเชื่อแบบกำกับ ควบคุม ช่วยให้เกิดการ ให้สินเชื่ออย่างมี ประสิทธิภาพ	1 (0.6)	11 (6.2)	45 (25.4)	94 (53.1)	26 (14.7)	3.751	0.801	มาก
การติดตามการประเมินการ ให้สินเชื่อ ให้ตรงตาม วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1 (0.6)	15 (8.5)	51 (28.8)	85 (48.0)	25 (14.1)	3.667	0.842	มาก
การติดตามการชำระคืน สินเชื่ออย่างสม่ำเสมอ ช่วยลดปัญหาการค้าง ชำระหนี้	1 (0.6)	14 (7.9)	54 (30.5)	84 (47.0)	24 (13.6)	3.655	0.832	มาก
การให้สินเชื่อโดยกำหนด เป็นงวด เพื่อให้ สินเชื่อตรงตามกิจกรรม การผลิตที่เกิดขึ้นในแต่ละ ระยะเวลาของการผลิต	2 (1.1)	13 (7.3)	63 (35.6)	77 (43.0)	22 (12.4)	3.588	0.842	มาก
สินเชื่อที่ได้รับมีวงเงินที่ เหมาะสม	2 (1.1)	17 (9.6)	56 (31.6)	81 (45.8)	21 (11.9)	3.576	0.801	มาก
สินเชื่อที่ได้รับมีอัตรา ดอกเบี้ยที่เหมาะสม	5 (2.8)	21 (11.9)	57 (32.2)	70 (39.5)	24 (13.6)	3.492	0.966	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.6215	0.707	มาก

กิจกรรมทางการตลาด

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 24 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีระดับทัศนคติต่อกิจกรรมทางการตลาดในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.350 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่านโยบายส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ เป็นการเพิ่มตลาดโคเนื้อที่มีคุณภาพวิธีหนึ่ง ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.563

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่ามีการประกันราคาการรับซื้อโคเนื้อและลูกโคขุน ช่วยทำให้ลดความเสี่ยงทางด้านราคาในอนาคต ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.381

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าโครงการมีการตั้งตลาดกลางโคเนื้อเพื่อรองรับผลผลิต ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.255

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติว่าโครงการมีการวางแผนและการสำรวจตลาดรองรับผลผลิตในอนาคต ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.188

ตาราง 24 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมทางด้านการตลาด

รายการ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ที่สุด		กลาง		มาก	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
	ก	ก	ก	ก	ก	ถ่วง	มาตรฐาน	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	น้ำหนัก		
นโยบายส่งเสริมการเลี้ยงโค แม่พันธุ์ เป็นการเพิ่ม ตลาดโคเนื้อที่มีคุณภาพ วิธีหนึ่ง	5 (2.8)	20 (11.3)	50 (28.2)	74 (41.8)	28 (15.8)	3.563	0.971	มาก
มีการประกันราคาการรับซื้อ โคเนื้อและลูกโคขุน ช่วย ทำให้ลดความเสี่ยง ทางด้านราคาในอนาคต	4 (2.3)	27 (15.3)	66 (37.3)	57 (32.1)	23 (13.0)	3.381	0.971	ปานกลาง
โครงการมีการตั้งตลาดกลาง โคเนื้อเพื่อรองรับผลผลิต	8 (4.5)	32 (18.1)	56 (31.6)	68 (38.4)	13 (7.3)	3.256	0.975	ปานกลาง
โครงการมีการวางแผนและ การสำรวจตลาดรองรับ ผลผลิตในอนาคต	7 (4.0)	35 (19.8)	66 (37.3)	55 (31.1)	14 (7.9)	3.188	0.975	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.347	0.807	ปานกลาง

ระดับทัศนคติของสมาชิกต่อกิจกรรมโครงการ

จากการศึกษา แสดงผลในตาราง 25 พบว่า สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติต่อ
กิจกรรมโครงการในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.568 ซึ่ง

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติต่อกิจกรรมการอบรมความรู้ทางการผลิต ในระดับ
มาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.662

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติต่อกิจกรรมทางด้านสินเชื่อ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.622

สมาชิกและกรรมการมีทัศนคติต่อกิจกรรมทางการตลาด ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.350

ตาราง 25 ภาพรวมระดับทัศนคติของสมาชิกต่อกิจกรรมโครงการ

รายการ	ค่าสถิติ		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
กิจกรรมการอบรมความรู้ทางการผลิต	3.662	0.700	มาก
กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ	3.622	0.807	มาก
กิจกรรมทางการตลาด	3.350	0.807	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.427	0.625	มาก

ตอนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านองค์การสหกรณ์ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านหน่วยงานสนับสนุนกับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจกับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ (χ^2 -test) ในตาราง 26 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ สหกรณ์สังกัด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต และด้านการตลาดของโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 -test) = 31.959, 34.099, ค่า Sig = 0.000 สถานภาพในสหกรณ์มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านการฝึกอบรมทางด้านสินเชื่อ และด้านการตลาดของโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 -test) = 14.917, 17.640, 24.473 ค่า Sig = 0.000, 0.001, 0.002 เพศ มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิก

และกรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านสินเชื่อของโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 -test) = 8.221 ค่า Sig = 0.042 และรายได้ มีความสัมพันธ์กับ ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อ กิจกรรมด้านสินเชื่อที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยค่า (χ^2 -test) = 16.288 ค่า Sig = 0.038 และด้าน การตลาดของโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 -test) = 37.429 และค่า Sig = 0.000 สำหรับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและ กรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และ ด้านการตลาดของโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาการเป็นสมาชิก จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน และพื้นที่ทำ แปลงหญ้า

ตาราง 26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจกับระดับทัศนคติ ของ สมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

รายการ	กิจกรรมทางการ ฝึกอบรมความรู้ทางการ ผลิต		กิจกรรมทางด้าน สินเชื่อ		กิจกรรมทางด้าน การตลาด	
	χ^2 -test	Sig	χ^2 -test	Sig	χ^2 -test	Sig
สหกรณ์สังกัด	30.959	0.000**	11.793	0.225	34.099	0.000**
สถานะ/ตำแหน่ง	14.917	0.002**	17.640	0.001**	24.473	0.000**
เพศ	5.679	0.128	8.221	0.042*	5.225	0.265
อายุ	21.338	0.006**	10.169	0.253	16.163	0.184
ระดับการศึกษา	6.783	0.341	2.622	0.822	6.900	0.648
สถานภาพสมรส	3.552	0.470	3.888	0.421	2.400	0.879
ระยะเวลาการเป็น สมาชิก	13.031	0.430	6.173	0.404	1.950	0.583
จำนวนสมาชิก	9.408	0.152	12.342	0.055	9.415	0.400
จำนวนแรงงาน	1.999	0.920	2.519	0.866	5.232	0.514
รายได้	14.255	0.075	16.288	0.038*	37.429	0.000**
พื้นที่ทำแปลงหญ้า	0.846	0.838	1.398	0.706	3.105	0.376

หมายเหตุ: $\alpha = 0.05$, ** $P < 0.01$, * $P < 0.05$

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

ผลการวิเคราะห์ ไคสแควร์ ในตาราง 27 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ได้แก่ ฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านการฝึกอบรม ด้านสินเชื่อ และด้านการตลาดขอโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 test) = 87.891, 88.600 และ 48.292 ตามลำดับ และค่า Sig = 0.000 ฝ่ายจัดการมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านการฝึกอบรม ด้านสินเชื่อ และด้านการตลาดขอโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 test) = 91.883, 111.516 และ 49.973 ตามลำดับ และค่า Sig = 0.000 และสมาชิก มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมด้านการฝึกอบรม ด้านสินเชื่อ และด้านการตลาดขอโครงการที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้วยค่า (χ^2 test) = 130.176, 103.495 และ 49.973 ตามลำดับ ค่า Sig = 0.000

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

รายการ	กิจกรรมทางการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต		กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ		กิจกรรมทางการตลาด	
	χ^2 -test	Sig	χ^2 -test	Sig	χ^2 -test	Sig
	ฝ่ายบริหาร	87.891	0.000**	88.600	0.000**	48.292
ฝ่ายจัดการ	91.883	0.000**	111.516	0.000**	72.940	0.000**
สมาชิก	130.176	0.000**	103.495	0.000**	49.973	0.000**

หมายเหตุ: $\alpha = 0.05$, ** $P < 0.01$, * $P < 0.05$

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ กับระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

ผลการวิเคราะห์ ไคสแควร์ ในตาราง 28 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ อันได้แก่ สหกรณ์จังหวัด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิก

ตอนที่ 6 ปัญหาข้อเสนอแนะในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

เนื่องจากโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเริ่มดำเนินการในปี 2547 เกษตรกรสมาชิกของโครงการเริ่มได้รับเป็นปีแรก และเป็นปีแรกของการผลิตตามโครงการ 5 ปี ยังไม่มีผลผลิตเกิดขึ้นในโครงการ ปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการในปัจจุบัน จึงเป็นปัญหาด้านการผลิตเป็นส่วนใหญ่

ปัญหาด้านการผลิต

ผลการศึกษาแสดงผลในตาราง 29 พบว่า สมาชิกแสดงความคิดเห็น จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 โดยสมาชิกให้ความเห็นว่า ปัญหาด้านการผลิตโคแม่พันธุ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดแคลนน้ำในการปลูกหญ้า เมล็ดพันธุ์หญ้ามีราคาแพง คิดเป็นจำนวน 22 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.4 ของสมาชิกที่แสดงความคิดเห็น รองลงมาได้แก่ ปัญหาอาหารหายขาดไม่เพียงพอในฤดูแล้งและโคเป็นสัตว์มีปัญหาเรื่องการผสมติด จำนวนเท่ากันคือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ของสมาชิกที่แสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ยังมีปัญหาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมไม่ค่อยเข้ามาในพื้นที่ จำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.8 เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และปัญหาอาหารชั้นมีราคาแพง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตาราง 29 ปัญหาด้านการผลิตโคแม่พันธุ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

ปัญหาด้านการผลิต	ความถี่	ร้อยละ
ไม่แสดงความคิดเห็น	104	58.8
แสดงความคิดเห็น*	73	41.2
ไม่มีน้ำปลูกหญ้า เมล็ดหญ้าราคาแพง	22	12.4
แหล่งอาหารหายขาดไม่เพียงพอในฤดูแล้ง	15	8.5
โคเป็นสัตว์มีปัญหาการผสมติด (การผสมเทียม)	15	8.5
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมไม่ค่อยเข้ามาในพื้นที่	12	6.8
ขาดความรู้ความเข้าใจ	7	4.0
ราคาอาหารชั้นแพง	2	1.1
รวม	177	100.0

หมายเหตุ: *ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการผลิต

ผลการศึกษาแสดงผลในตาราง 30 พบว่า สมาชิกแสดงความคิดเห็น จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 โดยสมาชิกให้ความเห็นว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ 1. แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ โคมะพันธุ์ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ฯ ควรให้การอบรมความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา คิดเป็นจำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.8 ของสมาชิกที่แสดงความคิดเห็น รองลงมาควรหาแหล่งผลิต และให้ความรู้ในการทำอาหารหยาบ หญ้า และฟางหมัก และควรมีการแนะนำช่วยเหลือเกษตรกรด้านพืชอาหารสัตว์ ที่มีคุณค่าอื่นๆ จำนวนเท่ากันคือ 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.6 นอกจากนี้ควรจัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้มาให้คำแนะนำ คิดเป็นจำนวน 5 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 2.9

ตาราง 30 แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ โคมะพันธุ์

ข้อเสนอแนะและแนวทาง	ความถี่	ร้อยละ
ไม่แสดงความคิดเห็น	140	79.1
แสดงความคิดเห็น*	37	20.9
ควรให้การอบรมความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา	12	6.8
ควรหาแหล่งผลิตและให้ความรู้ในการทำอาหาร หยาบ หญ้า และฟางหมัก	10	5.6
ควรมีการแนะนำช่วยเหลือเกษตรกรด้านพืชอาหาร สัตว์ ที่มีคุณค่าอื่นๆ	10	5.6
จัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้มาให้คำแนะนำ	5	2.9
รวม	177	100.0

หมายเหตุ: *ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์

สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการมีความวิตกกังวลต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.527 โดยสมาชิกมีความวิตกกังวลต่อความพร้อมและการเตรียมการของฝ่ายบริหาร (คณะกรรมการ) ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.458 ความวิตกกังวลต่อความพร้อมและการเตรียมการของฝ่ายจัดการในระดับมากด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.503 และความวิตกกังวลต่อความพร้อมและการเตรียมการของสมาชิกสหกรณ์ต่าง ๆ ในโครงการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ในระดับมากด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.611

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ

โครงการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุงได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่สำคัญ คือ สหกรณ์จังหวัดพัทลุง ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง มหาวิทยาลัยทักษิณ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการมีความวิตกกังวลต่อความช่วยเหลือสนับสนุนของหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.301 โดยสมาชิกมีความคิดว่าโครงการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสหกรณ์จังหวัดพัทลุง ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง และมหาวิทยาลัยทักษิณในระดับมากด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.626, 3.433 และ 3.572 ตามลำดับ ส่วนความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น สำนักงานที่ดินจังหวัดสำนักงานเร่งรัดและพัฒนาชนบท สมาชิกมีความวิตกกังวลในระดับน้อยด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.452

ตอนที่ 4 ทักษะของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ

สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ มีทักษะต่อกิจกรรมของโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ อันได้แก่ กิจกรรมฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ และกิจกรรมทางการตลาด ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.568 โดยสมาชิกมีทักษะต่อกิจกรรมทางการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิตให้สมาชิกมีทักษะ และมีความรู้ความสามารถ ในการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุน ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.662 สมาชิกมีทัศนคติในด้านการให้การให้สินเชื่อ ของโครงการเพื่อช่วยเหลือสมาชิกสมาชิกในด้านเงินทุน และโคแม่พันธุ์ ในระดับมาก ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.622 ส่วนทัศนคติของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมของโครงการทางการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.350

ตอนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ ปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ กับทัศนคติของสมาชิก และกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านองค์กรสหกรณ์ และ ปัจจัยทางด้านหน่วยงานสนับสนุนกับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ อันได้แก่ สหกรณ์สังกัด สถานภาพ เพศ รายได้ ของผู้ให้ข้อมูลในสหกรณ์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมทางด้านการฝึกอบรม ด้านสินเชื่อ และด้านการตลาดของโครงการ เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแคว์ (χ^2 - test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ อันได้แก่ ระดับการศึกษา, สถานภาพสมรส, ระยะเวลาการเป็นสมาชิก, จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และจำนวนแรงงานในครัวเรือน เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแคว์ (χ^2 - test) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์ อันได้แก่ คณะกรรมการบริหารงาน ฝ่ายจัดการ และสมาชิกของสหกรณ์ เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแคว์ (χ^2 - test) กับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ ที่มีต่อทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อโครงการเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแคว์ (χ^2 - test) ว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 6 ปัญหาข้อเสนอแนะในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

ปัญหาในการผลิตโคแม่พันธุ์เกิดจากปัญหาทางการผลิตอาหารหยাবในการเลี้ยงโคไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูแล้ง ทั้งทางการขาดแคลนน้ำในการปลูกหญ้าและราคาอาหารหยাবแพง นอกจากนี้สมาชิกยังขาดแคลนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้ยาและเวชภัณฑ์สัตว์ การเป็นสัตว์ของโคชำมีปัญหาในการผสมติดต่ำ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมที่จะให้ความรู้คำปรึกษาแก่สมาชิกไม่เพียงพอ ทำให้ความถี่ในการตรวจเยี่ยมฟาร์มไม่ค่อยสม่ำเสมอตามกำหนด เมื่อเกิดปัญหาในการผลิต ไม่มีผู้ให้คำปรึกษาแก่สมาชิกได้

แนวทางการแก้ไขปัญหา สมาชิกให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการควรให้ความรู้โดยการฝึกอบรม สัมมนา ความรู้เกี่ยวกับอาหารและยา

ตลอดจนพืชอาหารสัตว์เพิ่มเติม และควรจัดต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการผลิตโคแม่พันธุ์ ซึ่งยังเป็นเรื่องใหม่ของสมาชิก ควรมีการหาแหล่งผลิตอาหารหยาบสำหรับการเลี้ยงโคในฤดูแล้ง อาจทำการผลิตโดยสหกรณ์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำหน่ายในราคายุติธรรม ควรมีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ ส่งเสริม หรือสัตว์มากแนะนำ ตรวจเยี่ยมฟาร์มสมาชิก โดยกำหนดปฏิทินในการตรวจเยี่ยมที่แน่นอน ซึ่งจะทำให้สมาชิกมีความมั่นใจและมีผู้ที่มีความรู้เฉพาะทางในการเป็นที่ปรึกษาปัญหาด้านโรคสัตว์ การผสมเทียม และอาหารสัตว์ เพื่อให้การผลิตลูกโคขุนเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในสัญญาระหว่างสมาชิกและโครงการ

ข้อเสนอแนะ

1. โครงการจะประสบผลสำเร็จได้ วัฒนธรรมหนึ่งมาจากปัจจัยทางด้านองค์กรสหกรณ์ ซึ่งคณะกรรมการฝ่ายบริหารควรทำการประเมินผลโครงการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เป็นระยะ ๆ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและสรุปปัญหา และอุปสรรคของโครงการให้สัมฤทธิ์ผลตามแผนงานโครงการ ซึ่งจากผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลยังอยู่ในระดับปานกลาง รวมทั้งคณะกรรมการควรมีที่ปรึกษาโครงการที่มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะทางด้านการผลิตโคแม่พันธุ์และโคเนื้อ เพื่อให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการ ในส่วนของฝ่ายจัดการ ผลการสำรวจพบว่า สหกรณ์ต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ ยังมีจำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการเข้าร่วมโครงการ จึงควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวในระยะยาว สหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการควรวางแผนด้านบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทาง และเป็นบุคลากรในพื้นที่ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายประสานงานทั้งด้านการผลิต สินเชื่อ และการตลาดร่วมกับสหกรณ์ในโครงการ

2. เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์และตรงตามเป้าหมายของโครงการ คือเกษตรกรที่เป็นสมาชิกเข้าร่วมโครงการสามารถเลี้ยงโคแม่พันธุ์ให้เป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน ก่อให้เกิดรายได้จากการขายลูกโค สามารถแก้ไขปัญหาความยากจน ได้อย่างเป็นระบบ และเป็นโครงการระยะยาว (5 ปี) หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบโครงการ ควรมีการประชุมผลความก้าวหน้าของโครงการอย่างต่อเนื่อง และสร้างความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เนื่องจากโครงการดังกล่าวเป็นโครงการระยะยาว มีหน่วยงานร่วมจากหลายสังกัด ใช้งบประมาณจำนวนมาก จากผลสำรวจด้านการผลิต สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ ประสบปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ ปัญหาด้านพื้นที่การทำแปลงหญ้า ปัญหาหน้าเพื่อการผลิตในฤดูแล้ง ปัญหาการขาดแคลนอาหารหยาบ ซึ่งนับเป็นปัจจัยหลักของการเลี้ยงโคขุนและโคแม่พันธุ์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาที่ดิน และการจัดสรร

ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะทำให้อาชีพเกษตรกรเลี้ยงโคขุน และโคแม่พันธุ์ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้

3. สมาชิกมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมด้านการผลิตและด้านการควบคุมการบริหารสินเชื่อของสมาชิกโครงการ แต่กิจกรรมด้านการตลาดที่จะรองรับโครงการเพื่อให้การผลิตโคเนื้อที่มีศักยภาพรองรับการตลาดและมีตลาดที่แน่นอน สำหรับผลผลิตโคเนื้อในอนาคต ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการและนโยบายทางการตลาดเพื่อสร้างความมั่นใจและเสริมสร้างทัศนคติที่ดีแก่สมาชิกโครงการ ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความเอาใจใส่แก่สมาชิกของโครงการดังกล่าวต่อไป

4. ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ เกิดจากการบริหารจัดการของปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์กรสหกรณ์ อันได้แก่ องค์กรประกอบ : ส่วน ฝ่ายบริหาร ฝ่ายจัดการ และสมาชิกสหกรณ์มีความรู้ ความเข้าใจ มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการ ปัจจัยด้านหน่วยงานสนับสนุน อันได้แก่ สหกรณ์จังหวัด, ปศุสัตว์จังหวัด, มหาวิทยาลัยทักษิณ และหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ ของโครงการ ที่จะช่วยประสานงานสนับสนุน ซึ่งเราสามารถพิจารณาได้จากผลการทดสอบความสัมพันธของปัจจัยทั้ง 2 ด้านกับทัศนคติของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมด้านการผลิต ด้านสินเชื่อ และด้านการตลาดของโครงการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกและกรรมการในการใช้หลักการสหกรณ์และการให้ความสำคัญแก่องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนในการบริหารร่วมกันกับสหกรณ์ จะเป็นการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกโคขุนให้เป็นอาชีพเสริมที่มีศักยภาพในจังหวัดพัทลุงต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหา และอุปสรรคในด้านการติดตามประเมินการบริหารสินเชื่อโครงการ ตลอดจนช่องทางการตลาดโคเนื้อเพื่อรองรับผลผลิตโคเนื้อที่จะออกสู่ตลาดในอนาคต
2. ควรศึกษาดัชนีทุน – ผลตอบแทนของโครงการผลิตโคแม่พันธุ์และโคเนื้อ เพื่อให้เกษตรกรหรือสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถนำไปเปรียบเทียบกับดัชนีทุน – ผลตอบแทนจากการผลิตเกษตรกรชนิดอื่น อันจะเป็นข้อมูลช่วยให้เกษตรกรสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดินและแรงงาน
3. ควรทำการประเมินความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการผลิตโคแม่พันธุ์และโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อด้านครอบครัวในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ ที่อาจจะมีศักยภาพการเลี้ยงโคเนื้อที่แตกต่างกันไปตามสภาพภูมิประเทศ และปัจจัยแวดล้อมที่แตกต่างกัน

4. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคของโครงการในภาพรวมจากหน่วยงานทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ทั้งปัญหาด้านการผลิต และการตลาด ปัญหาด้านการใช้สินเชื่อและการชำระคืนสินเชื่อ

บรรณานุกรม

- กรมปศุสัตว์. 2547. สถิติเกษตร. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2547. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อด้านครอบครัว. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. 2521. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.
- ชาติ สิทธิ. 2530. ทักษะคิดต่ออาชีพครูของนักศึกษาวุฒิป.กศ.สูง ที่เข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2526. พฤติกรรมบุคคลในองค์กร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระศักดิ์ ไชยมงคล. 2546. ทักษะคิดของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกไฮเปอร์มาร์เก็ต. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2536. ระเบียบวิจัยทางสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สานเจริญพานิชย์.
- บุญเรือง ขจรศิลป์. 2528. “การสร้างแบบวัดเจตคติ”. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 2, 2 (มกราคม – กุมภาพันธ์): 12.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. 2526. ทักษะคิด: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พัฒนา.
- ประภาพร โกศลพงษ์. 2538. ทักษะคิดและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของสมาชิกสหกรณ์ร้านค้ากรณีศึกษา: แผนกร้านสหกรณ์ของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ประวีติ ดาวราม. 2538. ทักษะคิดของประชาชนบ้านปางขอนช้างที่มีต่อหน่วยงานป้องกันรักษาป่าที่ ชม.8 (ปากกว้าง) ตำบลอินทขิล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: ปัญหาพิเศษปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

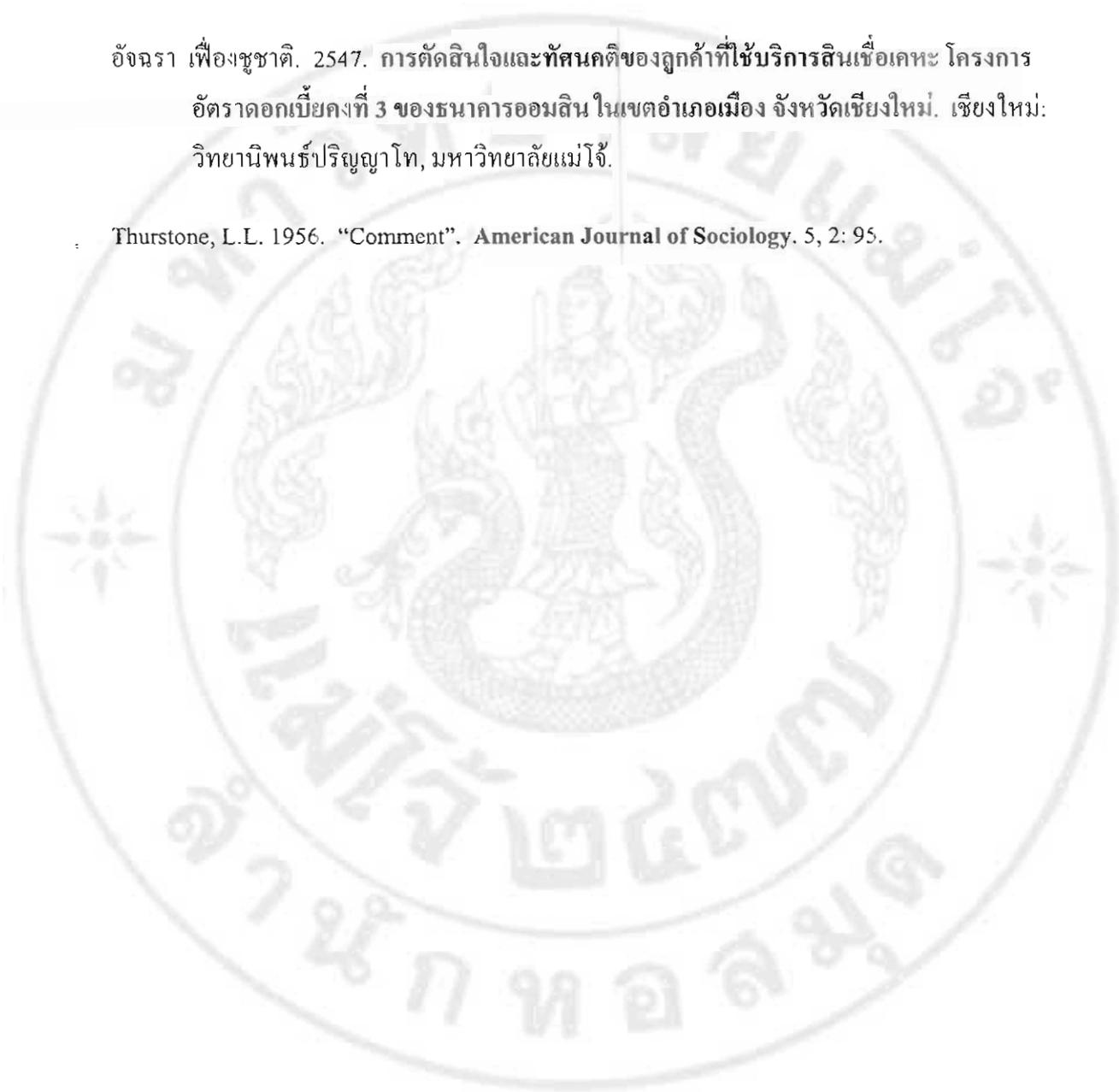
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ยาใจ ไวยาบาล. 2538. ความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่ประสบความสำเร็จระดับสูงในจังหวัดภาคกลาง. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาสนา ชุนภักย์. 2518. การประเมินผลสำเร็จของเกษตรกรผู้ซึ่งเคยได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพเลี้ยงโคนมจากฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก ณ นิคมสร้างตนเองมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีระศักดิ์ บุตรโคษา. 2534. ทรรศนะของวิทยากรที่มีต่อวิธีการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นของมหาวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- สงวน ศรีสวัสดิ์. 2541. การศึกษาความรู้ทัศนคติของผู้บริหารครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สมจิตร ล้วนจำเริญ. 2532. เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารธุรกิจขนาดย่อมและการค้าปลีก หน่วยที่ 10 – 15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สหกรณ์จังหวัดพัทลุง. 2547. โครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ จังหวัดพัทลุง. ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลแบบบูรณาการ. พัทลุง: สหกรณ์จังหวัดพัทลุง.
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์. 2547. โครงการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ จังหวัดพัทลุง: ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลแบบบูรณาการ. พัทลุง: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์.
- สำนักเศรษฐกิจการเกษตร. 2547. สถิติการผลิตเกษตร. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.
- สุธี ไชยวงศ์. 2543. ทัศนคติของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สุชา จันทน์แวม. 2524. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2534. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อัจฉรา เฟื่องชูชาติ. 2547. การตัดสินใจและทัศนคติของผู้ค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเคหะ โครงการ
อัตราดอกเบี้ยคงที่ 3 ของธนาคารออมสิน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่:
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

Thurstone, L.L. 1956. "Comment". *American Journal of Sociology*. 5, 2: 95.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางความสัมพันธ์ระหว่างสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการกับ
ระดับทัศนคติของสมาชิกและ กรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ระหว่างสหกรณ์ที่เข้าร่วมโครงการกับระดับทัศนคติของสมาชิกและ
กรรมการที่มีต่อกิจกรรมโครงการ

สหกรณ์	กิจกรรมการอบรม ความรู้ทางด้านการ ผลิต		กิจกรรมทางด้าน สินเชื่อ		กิจกรรมทางด้าน การตลาด	
	χ^2 -test	Sig	χ^2 -test	Sig	χ^2 -test	Sig
	1. สหกรณ์การเกษตรเขา ชัยสน จำกัด	15.077	0.001**	5.154	0.076	7.846
2. สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง จำกัด	22.850	0.000**	6.950	0.031*	26.800	0.000**
3. สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านลำสินธุ์ จำกัด	18.250	0.000**	18.250	0.000**	6.750	0.080
4. สหกรณ์โคเนื้อชัยบุรี จำกัด	6.519	0.089	31.430	0.000**	11.886	0.008**

หมายเหตุ: ($\alpha = 0.05$, ** $P < 0.01$, * $P < 0.05$)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ทักษะคติของสมาชิกในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านหน่วยงานสนับสนุน

ตอนที่ 4 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ

ตอนที่ 5 ปัญหา ข้อเสนอแนะในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง หรือเติมคำตอบในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

1. สหกรณ์ต้นสังกัด.....
2. สถานะภาพในสหกรณ์

() กรรมการ	() สมาชิก
-------------	------------
3. เพศ () ชาย () หญิง
4. อายุ () ต่ำกว่า 25 ปี () 26 - 30 ปี

() 31- 35 ปี	() 36 - 40 ปี
() 41 - 45 ปี	() 46 - 50 ปี
() มากกว่า 50 ปี	
5. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าประถมศึกษา	() ประถมศึกษา
() มัธยมศึกษา	() ปวช. ปวส. อาชีวศึกษา
() ปริญญาตรี	() สูงกว่าปริญญาตรี
6. สถานภาพการสมรส

() โสด	() สมรส
() หย่า	
7. ระยะเวลาการเป็นสมาชิกสหกรณ์.....ปี

8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

() 1 - 2 คน

() 3 - 4 คน

() 5 - 6 คน

() มากกว่า 6 คน

9. จำนวนแรงงานในครัวเรือนเพื่อใช้ในการทำฟาร์ม.....คน

10. รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน

() น้อยกว่า 5,000 บาท

() 5,000 - 10,000 บาท

() 10,001 - 15,000 บาท

() 15,001 - 20,000 บาท

() 20,001 - 25,000 บาท

() มากกว่า 25,001 บาท

11. พื้นที่ในการทำแปลงหญ้า

() มี

() ไม่มี

12. สาเหตุของการไม่มีพื้นที่ทำแปลงหญ้า

1.

2.

3.

13. ขนาดของพื้นที่ในการทำแปลงหญ้า.....ไร่

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสถาบันสหกรณ์

ท่านมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านสหกรณ์ ในการมีส่วนร่วมในโครงการส่งเสริมการเลี้ยง
โคแม่พันธุ์ ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุงในระดับใด

ระดับ 1 = น้อยมาก 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. คณะกรรมการฝ่ายบริหาร					
1.1 คณะกรรมการสหกรณ์มีความรู้ความเข้าใจในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์					
1.2 คณะกรรมการมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการ					
1.3 คณะกรรมการมีการแนะนำ ประชุม ชี้แจง เพื่อรับฟังความคิดเห็น ของสมาชิกในการเข้าร่วมโครงการ					
1.4 คณะกรรมการมีความรู้ และทักษะเฉพาะทางในการเข้าร่วมโครงการ					
1.5 คณะกรรมการมีการเตรียมความพร้อมในการอบรมการเลี้ยง และการตลาด โคแม่พันธุ์					
1.6 คณะกรรมการมีการประชุม ประเมินความพร้อมทางด้านการผลิต การตลาด และเงินทุนในการผลิตของโครงการ					
1.7 คณะกรรมการมีการประสานงานร่วมกับหน่วยงาน หรือองค์กรอื่นที่เข้าร่วมโครงการ					
1.8 คณะกรรมการมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการทั้งด้านการผลิตและการตลาดก่อนเข้าร่วมโครงการ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
2. ฝ่ายจัดการ					
2.1 ฝ่ายจัดการสหกรณ์มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการเข้าร่วมโครงการ					
2.2 ฝ่ายจัดการได้รับการอบรม และชี้แจงจากหน่วยงานที่สนับสนุน ถึงรายละเอียดของโครงการ					
2.3 มีการจัดเตรียมแผนงานและยุทธศาสตร์ในโครงการผลิตของโครงการ					
2.4 มีการจัดเตรียมแผนงานและยุทธศาสตร์ในด้านการตลาดของการผลิต ใ้เนื้อไว้รองรับ					
2.5 บุคลากรได้รับการฝึกอบรม มีความรู้ในการให้คำแนะนำสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ					
2.6 ฝ่ายจัดการมีการให้คำแนะนำในการขอสินเชื่อ และการติดตามในการชำระสินเชื่อของสมาชิก					
2.7 ฝ่ายจัดการมีการให้บริการสินเชื่อ เพื่อให้เกิดการใช้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์					
2.8 ฝ่ายจัดการให้ความร่วมมือช่วยเหลือสมาชิกในการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นภายใต้โครงการ					
2.9 ฝ่ายจัดการมีความกระตือรือร้น ในการให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาแก่สมาชิกในโครงการ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3. สมาชิก					
3.1 สมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการต้องได้รับการคัดเลือกทางด้านความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ					
3.2 สมาชิกมีศักยภาพในการผลิต (เช่น แรงงานพื้นที่ และอาชีพหลัก) ก่อนเข้าร่วมโครงการ					
3.3 สมาชิกได้รับการอบรมให้ความรู้พื้นฐานทางด้านการผลิตแม่โคเพื่อผลิตลูกโคขุน (เช่น การเตรียมแปลงหญ้า, คอก, สัตวบาลพื้นฐาน)					
3.4 สมาชิกได้รับคำแนะนำโครงการจากสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเข้าร่วมโครงการเพื่อเข้าใจในหลักการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ					
3.5 สมาชิกได้รับการชี้แจงในการขอสินเชื่อ การให้สินเชื่อตรงตามวัตถุประสงค์ การชำระคืนสินเชื่อตามสัญญา					
3.6 สมาชิกได้ทำการประชุมเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของโครงการร่วมกับคณะกรรมการและฝ่ายจัดการของสหกรณ์					
3.7 สมาชิกมีความร่วมมือระหว่างสมาชิกภายในสหกรณ์ เพื่อพัฒนาทักษะการผลิตโคแม่พันธุ์					
3.8 สมาชิกมีความร่วมมือระหว่างสมาชิกและสหกรณ์อื่นที่เข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการผลิตโคแม่พันธุ์					
3.9 สมาชิกเข้าร่วมโครงการเนื่องจากเป็นโครงการสนับสนุนจากภาครัฐ (ทั้งวิชาการและเงินทุนสนับสนุน)					

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นต่อบังคับทางสถาบันอื่น ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. สหกรณ์จังหวัดพัทลุง					
1.1 มีการเตรียมความพร้อมทางด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ส่งเสริม					
1.2 ให้ความรู้ความเข้าใจในหลักการสหกรณ์เพื่อให้เกิดความร่วมมือ					
1.3 ทำหน้าที่ประสานงานและเป็นแม่ข่ายในโครงการ					
1.4 การติดตามการเลี้ยงร่วมกับมหาวิทยาลัยทักษิณ					
2. ปศุสัตว์พัทลุง					
2.1 มีความพร้อมทางด้านบุคลากร เช่น สัตวบาล, สัตวแพทย์					
2.2 มีการควบคุมเขตปลอดโรคและเฝ้าระวังการระบาดของโรคที่เกิดแก่โคเนื้อ					
2.3 ให้ความรู้และคำแนะนำทางด้านการผสมเทียมและวัคซีน					
3. มหาวิทยาลัยทักษิณ					
3.1 ให้การสนับสนุนแม่โคเนื้อที่มีคุณภาพ					
3.2 มีศักยภาพการผลิตแม่โคเนื้อได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในเป้าหมายของโครงการ					
3.3 มีศักยภาพในการสำรองเสบียงอาหารสัตว์ให้แก่โครงการ					
3.4 การติดตามผลการเลี้ยงโคแม่พันธุ์ร่วมกับสหกรณ์จังหวัด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
4. หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง					
4.1 ให้การสนับสนุนปัจจัยรองรับการผลิต เช่น ที่ดิน แหล่งน้ำ					
4.2 มีหน่วยงานสนับสนุนทางด้านวิชาการร่วมกับหน่วยงานหลัก เพิ่มศักยภาพการผลิต					
4.3 มีหน่วยงานสนับสนุนทางด้านสินเชื่อ (เช่น ธ.ก.ส.)					

ตอนที่ 4 ระดับทัศนคติของสมาชิกและกรรมการที่มีต่อกิจกรรมของโครงการ

รายการ	ระดับทัศนคติ				
	1	2	3	4	5
1. กิจกรรมทางการฝึกอบรมความรู้ทางการผลิต					
1.1 การอบรมสมาชิกก่อนเข้าร่วมโครงการมีประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมทางการผลิต					
1.2 ความรู้ในการฝึกอบรมในการเลี้ยงโคแม่พันธุ์สามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้จริง เมื่อเข้าร่วมโครงการ					
1.3 หน่วยงานและทีมงานมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิกได้					
1.4 หน่วยงานและทีมงานมีการศึกษาดูงานเพื่อศึกษาจากหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จในการผลิตโคแม่พันธุ์					
1.5 การศึกษาอบรมและดูงานมีส่วนช่วยในการเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพการผลิตโคแม่พันธุ์					
1.6 การเตรียมแปลงหญ้าและคอกเลี้ยงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลี้ยงโคแม่พันธุ์					

รายการ	ระดับทัศนคติ				
	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมทางด้านสินเชื่อ					
2.1 การให้สินเชื่อโดยกำหนดเป็นงวดเพื่อให้การให้สินเชื่อตรงตามกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะของการผลิต					
2.2 การติดตามประเมินการให้สินเชื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ					
2.3 การให้สินเชื่อแบบกำกับควบคุมช่วยให้เกิดการให้สินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ					
2.4 สินเชื่อที่ได้มีวงเงินที่เหมาะสม					
2.5 สินเชื่อที่ได้มีอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม					
2.6 การติดตามการชำระคืนสินเชื่อ อย่างสม่ำเสมอ ช่วยลดปัญหาการค้างชำระหนี้					
3. กิจกรรมทางการตลาด					
3.1 โครงการมีการวางแผนและการสำรวจตลาดรองรับผลผลิตในอนาคต					
3.2 โครงการมีการตั้งตลาดกลางโคเนื้อเพื่อรองรับผลผลิต					
3.3 มีการประกันราคาการรับซื้อโคเนื้อและลูกโคขุน ช่วยทำให้ลดความเสี่ยงทางด้านราคาในอนาคต					
3.4 นโยบายส่งเสริมการเลี้ยงโคแม่พันธุ์เป็นการเพิ่มตลาดโคเนื้อที่มีคุณภาพวิธีหนึ่ง					

ตอนที่ 5 ปัญหา ข้อเสนอแนะใน โครงการส่งเสริมการเลี้ยง โคแม่พันธุ์ตามยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุง

1. ปัญหาทางการผลิต

1.1

1.2

1.3

1.4

2. แนวทางแก้ไขปัญหาทางการผลิต

2.1

2.2

2.3

2.4

3. ปัญหาทางการตลาด

3.1

3.2

3.3

3.4

4. แนวทางแก้ไขปัญหาทางการตลาด

4.1

4.2

4.3

4.4

ภาคผนวก ค
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางวงเดือน ทิพย์เนตร

เกิดเมื่อ

25 มกราคม 2510

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2531 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาเลขานุการ
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรีพ.ศ. 2534 ปริญญาตรี ศิลปศาสตร์ สาขาการจัดการทั่วไป วิทยาลัย
ครูเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2533 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 1 กองสหกรณ์พาณิชย์และ
ชนกิจกรมส่งเสริมสหกรณ์พ.ศ. 2536 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ 2 สำนักงานสหกรณ์
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีพ.ศ. 2538 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 กองคลัง
กรมส่งเสริมสหกรณ์พ.ศ. 2543 จนถึงปัจจุบัน ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พนักงานส่งเสริมสหกรณ์
5 กลุ่มวิเคราะห์กองทุนพัฒนาสหกรณ์ สำนักพัฒนาระบบ
การบริหารการจัดการสหกรณ์